

Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi İlkeleri: Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi Sınıflarında Öğretmen Adaylarının Uygulamaları

Selma KARA¹

Özet

Çocuklara yabancı dil öğretiminin başarısı, çocuklara dil öğretecek öğretmenlerin mesleki hazırlığının başarısına bağlıdır, dolayısıyla; öğretmen eğitimi programlarının incelenmesi önemlidir. Bu çalışmada, öğretmen adaylarının çocuklara yabancı dil öğretme ilkelerine ilişkin algıları, etkinlik kullanımları ve öğretim uygulamalarının öğretmen eğitimi programlarında öğrendikleri teori ve ilkelerle uyumluluğu araştırılmıştır. Araştırmaya yabancı dil öğretmenliği bölümünde öğrenim gören ve "Öğretmenlik Uygulaması" dersi kapsamında ilkokullarda öğretim uygulaması yapan 50 öğretmen adayı katılmıştır. Veriler, öğretmen adaylarının algı ve uygulamalarına yönelik bir anket, öğretmen adayları ile görüşmeler, ders planları incelemeleri ve ders anlatımı gözlemleri yoluyla toplanmıştır. Çalışmanın geçerlik ve güvenilirliğini artırmak için veriler karşılaştırılmış ve çapraz kontroller yapılmıştır. Sonuçlar, öğretmen adaylarının, çocukların fiziksel, gelişimsel ve öğrenmeye ilişkin özelliklerinin farkında olduklarını, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerini bildiklerini ve öğretim uygulamalarında görseller, oyunlar, bulmacalar uyguladıklarını ortaya koymuştur. Ancak öykü anlatımı ve rol yapma etkinliklerini uygulamadıkları bulunmuştur. Çalışma, öğretmen adaylarının teori ve ilkeleri bildiklerini, öğretim uygulamalarında güçlükler yaşadıklarını belirtmiştir. Çalışmada, öğretmen adaylarının çocuklara dil öğretimi teori ve ilkelerini uygulamalarından yola çıkarak öğretmen eğitimcilerinin, öğretmen eğitim programlarını daha iyi tasarlayabilecekleri sonucuna varılmıştır.

Makale Bilgileri

Araştırma
Makalesi

Gönderim Tarihi

18/11/2022

Kabul Tarihi

13/09/2023

Yayın Tarihi

15/01/2023

Anahtar Kelimeler

Çocuklara yabancı öğretimi ilkeleri, öğretmen adaylarının öğretim uygulamaları, öğretmen eğitimi

¹ Anadolu Üniversitesi, 0000-0002-3572-0687, syilmaz@anadolu.edu.tr

Atıf:

Kara, S. (2024). Çocuklara yabancı dil öğretimi ilkeleri: Çocuklara yabancı dil öğretimi sınıflarında öğretmen adaylarının uygulamaları. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi [PAÜEFD]*, 60, 114-137. <https://doi.org/10.9779/pauefd.1206738>

Giriş

Çocuklara yabancı dil öğretimi dünya çapında hızla büyüyen bir alandır. Son yıllarda mesleki iletişim, uzun vadeli ekonomik gelişme ve iş imkanları gibi nedenlerle yabancı dil olarak İngilizce öğretimi önem kazanmıştır. Yabancı dil öğrenmeye başlama yaşı konusunda farklı görüşler bulunmakla birlikte birçok ülke, yabancı dil eğitimini erken yaşlara almıştır. Shin ve Crandall (2014) 55 farklı ülkeden İngilizce öğretmenleri ile yaptıkları bir çalışmada, bu ülkelerin yarısından fazlasının en fazla üçüncü sınıftan itibaren İngilizce öğretmeye başladığını ifade etmiştir. İngiliz Kültür Derneği (British Council) tarafından yapılan bir araştırmada (Rixon, 2013), yabancı dil öğrenmeye başlama yaşının düşürülmesi kaynak ihtiyacında artışlara ve hizmetin sağlanmasında zorluklara yol açmasına rağmen, çalışmaya katılan ülkelerin üçte birinden fazlasında, ilkokulda İngilizceye başlama yaşının düşürülmesine yönelik bir karar alındığı bulunmuştur.

“Dil öğrenme başarısı için, çocuklara sunulabilecek deneyimin kalitesi büyük ölçüde İngilizce öğretimi yürütecek öğretmenlerin mesleki hazırlığına ve onlara verilecek desteğe bağlıdır” (Rixon, 2013, s. 9). Başarılı bir öğretim için, öğretmenler öncelikle öğrencilerinin kim olduğunu ve nasıl öğrendiklerini bilmeli ve ardından uygun teknikleri ve etkinlikleri seçmelidir.

Yabancı dil öğretmenliği eğitiminin amacı, öğretmenlere öğretebilmek için gerekli bilgi ve becerileri kazandırmaktır. Küçük yaştaki öğrenciler, özelliklerine göre farklı öğretim tekniklerine ve öğretim yöntemlerine ihtiyaç duyduklarından, öğretmen adaylarını çocuklara öğretmek için gerekli bilgilerle donatmaya ihtiyaç vardır. Bu yönüyle “Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi” Dil Öğretmenliği Bölümlerinde önemli bir derstir. Eğitim Fakülteleri İngilizce Öğretmenliği Bölümlerinde üçüncü sınıf öğrencilerine programın gereği olarak “Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi” dersi verilmektedir. “Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi” dersinin amacı, öğretmen adaylarının, çocukların psikolojik, duygusal, fiziksel ve bilişsel özelliklerini dikkate alarak dil öğretimi ile ilgili temel terminoloji, bilgi ve becerilerin farkına varmalarını sağlamaktır. Ders içeriğinde, çocukların özellikleri, çocuklara öğretim ilkeleri, sınıf dili, sınıf yönetimi, sözcük öğretimi, el sanatları, çoklu zekâ, oyunlar, öykü anlatımı, drama ve dil becerilerinin öğretimi ile ilgili bilgi ve becerilerin geliştirilmesine ilişkin konular yer almaktadır.

Dil öğretmenliği bölümlerindeki bir diğer önemli ders ise “Öğretmenlik Uygulaması” dersidir. “Öğretmenlik Uygulaması” dersinin amacı, öğretmen adaylarının eğitimleri boyunca öğrendikleri bilgi ve becerileri gerçek sınıf ortamlarında uygulamalarını sağlamaktır. “Öğretmenlik Uygulaması” dersi kapsamında öğretmen adayları ilkokuldan liseye kadar farklı okullara atanmakta ve bu okullarda öğretim uygulamaları yapmaktadırlar. Öğretmen adaylarının ilköğretim okullarına atanmaları

durumunda “Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi” dersinde edindikleri bilgilerle, çocuklara yabancı dil öğretimi teknik ve ilkelerini uygulamalarında kullanmaları beklenmektedir.

Öğretmen eğitimi üzerine yapılan araştırmalar, öğretmen adaylarının öğretime ilişkin algılarının ve deneyimlerinin, öğretimlerini ve öğretim uygulamalarını büyük ölçüde etkilediğini göstermektedir (Borg, 2003; Johnson, 2009; Kiely ve Askham, 2012). Pennington ve Richards’ın (1997), Hong Kong’da bir grup öğretmen adayı ile yürüttüğü, öğretmen adaylarının öğretmenlik eğitimleri sırasında öğrendikleri ilkeleri uygulayıp uygulamadıklarını araştırdığı bir çalışma sonucunda öğretmen adaylarının öğretmen eğitimi sırasında öğrendikleri ilkelerin pek çoğunu uygulamadıklarını bulmuşlardır. Bu açıdan, öğretmen adaylarının eğitimleri sırasında öğrendikleri bilgileri gerçek bir sınıf ortamında uygulayıp uygulamadıkları öğretmen eğitiminde önemli bir araştırma konusudur.

Bu çalışma, öğretmen adaylarının çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine ilişkin algılarını ve bu ilkeleri öğretmenlik uygulamaları sırasında nasıl uyguladıklarını araştırmayı amaçlamaktadır. Çalışmada aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. Öğretmen adaylarının çocuklara öğretirken kullandıklarını belirttikleri etkinlikler ve çocuklara yabancı dil öğretimi algıları ilkelerle uyumlu mudur?
2. Öğretmen adaylarının dil öğretim uygulamaları ilkelerle ne ölçüde uyumludur?

Çocuklara yabancı dil öğretimi, sadece dil öğretiminden daha fazlasını içerir. Beş ila on altı yaş grubu için plan yaparken ve onlarla çalışırken, öğrencilerin hem sosyal ve bilişsel gelişimi hem de dilsel gelişim dikkate alınmalıdır” (Williams, 1998, s. 50). Çocuklara öğretmek onların özellikleri ve öğrenme biçimleri dikkate alındığında oldukça farklıdır, bu nedenle, yetişkinlere ve çocuklara öğretmek arasındaki farkı bilmek ve çocuklara öğretirken çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerini uygulamak önemlidir. Öğretmen adaylarını, çocuk sınıflarında başarıyla öğretebilmeye hazırlamak ve eğitim çıktılarını iyileştirmek, öğretmen eğitiminde temel bir zorluktur. Öğretmen adaylarının çocuklara yabancı dil öğretimi konusundaki algılarını ve uygulamalarını incelemek, öğretmen eğitimi programlarına açılım yaratacaktır. Öğretmen eğitimcileri ve eğitim programcıları için, öğretmen adaylarının teoriyi uygulamaya koyup koyamayacaklarını bilmek programların iyileştirilmesi açısından önemlidir.

Çocuklar: Özellikleri ve Nasıl Öğrenirler

Phillips (1993) ve Rixon (1999), beş ila on iki yaş arasını çocuk olarak tanımlamıştır. Scott ve Ytreberg (2001, s. 1) çocukları “beş-yedi yaş” ve sekiz-on yaş” olarak iki ana gruba ayırmıştır. Her grubun bir şeyler

yapmak ve çevrelerindeki dünyayı tanımak için kendi yaşlarına göre yetenekleri olduğunu eklemiştir. Scott ve Ytreberg'e göre (2001, s. 2):

Beş ila yedi yaş arası çocuklar, yaptıkları hakkında konuşabilir, size yaptıklarını veya duyduklarını anlatabilir, etkinlikler planlayabilir, tartışabilir, hayal güçlerini kullanabilir, ana dillerinde çok çeşitli tonlama kalıpları kullanabilir, doğrudan insan etkileşimini anlarlar; dil becerilerini farkına varmadan çok önce kullanır; dikkat ve konsantrasyon süreleri çok kısadır, tek başlarına oynamaktan ve çalışmaktan mutlu olurlar, oynamayı severler ve en iyi eğlenirken öğrenirler.

Scott ve Ytreberg'e (2001, s. 2) göre ikinci çocuk grubu yaşları sekiz ile on arasında olanlardır. Bu grup, her zaman sorular sorar, anlam ifade etmek ve söyleneni anlamak için fiziksel dünyanın yanı sıra konuşulan sözlere güvenir ve başkalarıyla birlikte çalışabilir.

Brumfit vd. (1991), çocukların öğrenmeye istekli, hevesli ve motive öğrenciler olduğunu ve kolayca teşvik edilebileceklerini belirtmiştir. Brewster vd.'ne göre. (2001), çocuklar, duyduklarını anlama ve taklit etme konusunda yetişkin öğrencilere göre daha fazla beceriye sahiptir" (s. 3-4).

Piaget, Vygotsky ve Bruner'in öğrenme teorileri, çocuklara yabancı dil öğretimi için çıkarımlar sunar. Piaget (1970), bir çocuğun düşüncesinin kademeli olarak geliştiğini ve tüm çocukların bilişsel gelişim aşamalarından geçtiğini vurgulamıştır; mantıksal düşünmenin son adımı entelektüel becerilerdir. Ayrıca, Piaget (1970) çocuğun çeşitli aşamadan geçtiğini ve her aşamada o aşamaya özgü düşünme türlerine sahip olduğunu ancak diğer düşünme türlerinde yetersiz olduğunu belirtmiştir. Piaget vd. (1977) için, çocuklar aktif öğrencilerdir ve etraflarındaki nesnelere etkileşim yoluyla öğrenirler.

Öte yandan Vygotsky (1978), çocukların sosyal olduklarını ve öğrenmenin "yakın gelişim alanlarında" diğer insanlarla etkileşimin bir sonucu olarak gerçekleştiğini savunmuştur. Vygotsky (1978), bir çocuğun yetenekli bir yetişkin tarafından verilen yardımla neler yapabileceğinin çocuktan çocuğa değiştiğini öne sürmüştür. Aynı gelişim noktasındaki farklı çocuklar, bir yetişkinin aynı yardımından farklı şekillerde faydalanacaktır. Vygotsky'e (1962) göre, yetişkinler kolaylaştırıcıdır ve her şeyi çocuklar için erişilebilir hale getirirler.

Bruner'e (1983; 1990) göre, yetişkinler çocuklara öğrenme sürecinde yardımcı olur ve böylece çocuklar karşılaştıkları sorunları çözebilirler. Bruner (1975a; 1975b) dilin, bilişsel gelişim için en önemli araç olduğunu ileri sürmüş ve iskelet kurma/yapı iskelesi/destek olma (scaffolding) kavramını ortaya koymuştur. Piaget, Vygotsky ve Bruner'in bakış açılarından ve öğrenme teorilerinden çıkan sonuçlar, çocuklara yabancı dil öğretmek için değerli bilgiler sağlamaktadır.

Öğrenme teorileri ve çocukların özellikleri, birçok araştırmacıyı ve akademisyeni çocuklara yabancı dil öğretirken ilkeler oluşturabilmek

için, çocukların nasıl öğrendiklerini ve özelliklerini vurgulamaya yöneltmiştir. Farklı yaşlardaki çocuklar farklı duygusal, dilsel ve bilişsel özellikler gösterir. Slattery ve Willis'e (2001) göre, yedi yaşından küçük çocuklar yabancı dili, bilinçli olarak değil, kendi dillerini öğrendikleri gibi yeni sözcük ve deyimleri tesadüfen duyarak oyun yoluyla öğrenirler. Dilin seslerini taklit etmeyi ve onlarla oynamayı severler ama kendi dillerinde okuma yazma bilmedikleri için konuşarak ve oynayarak sık sık tekrar etmeleri gerekir. Son olarak, bir yabancı dile çok maruz kaldıklarında dilbilgisi yavaş yavaş gelişir (s. 4). Slattery ve Willis (2001), yedi ila on iki yaş arası çocukların ise kendi dillerinde okuma yazma öğrenmeye yeni başladıklarını belirtmektedir. Bu yaş grubu, gerçek ile hayal arasındaki farkı anlayabilir, birlikte çalışmayı öğrenir ve sorumluluk alabilirler, sınıf etkinliklerine ve rutinlerine katılabilir (s. 5).

Öğrenme teorileri, çocukların dili nasıl öğrendiklerine ışık tutmuştur. Çocukların bilişsel gelişim dönemleri ve özellikleri çocuklara eğitim veren öğretmenlerin onların gelişim dönemlerine uygun etkinlikler hazırlaması gerektiğini ortaya koymuştur.

Çocuklara İngilizce Öğretimi İlkeleri

Çocuklara yabancı dil öğreten bir öğretmen, çocukların temel fiziksel ve psikolojik ihtiyaçlarını bilmeli ve onların bilişsel, duygusal ve dilsel gelişim aşamalarını dikkate almalıdır (Linse, 2005). Phillips (1993, s. 7), "Çocukların bir yabancı dili öğrenme şekli ve dolayısıyla dili öğretme şekli kesinlikle çocukların gelişim evrelerine bağlıdır". Diğer bir deyişle, küçük yaşta öğrencilere eğitim veren öğretmenler, onların özelliklerini göz önünde bulundurmalı, onların gelişim dönemlerine uygun öğretim tekniklerini kullanmalı ve çocukların öğrenme özelliklerine uygun etkinlikler hazırlamalıdır.

Cameron (2001, s. 8), "Vygotsky'nin fikirleri, çocuklara yabancı dil öğretmek için teorik bir çerçeve oluşturmaya yardımcı olacaktır. Bir öğretmenin, öğrenmeyi desteklemek için ne yapabileceğine karar verirken, yetişkinin, çocuğun bir sonraki öğrenebileceği şeyi planlamaya çalıştığı fikrini kullanabiliriz; bunu hem ders planlamasında hem de öğretmenlerin öğrencilerle nasıl konuşacağı konusunda uygulayabiliriz" diye belirtmiştir. Ayrıca, Wood (1998) Bruner'in yapı iskelesi olarak adlandırdığı yardıma değinmiş ve öğretmenlerin, yeni bilgiyi, çocukların yaşantılarıyla ilişkilendirerek öğretebileceğini eklemiştir. Örneğin, öğretmenler çocuklara, övgüden yararlanarak, kendi yaşantılarını akıllarına getirebilecek etkinliklerle, odaklanma etkinlikleri ve tekrarı sağlamak için uygun teknikler kullanarak, hatırlatma ve model olma yoluyla yardımcı olabilirler.

Shin ve Crandall (2014) öğretmenlerin genç beyinlerin esnekliğinden faydalanması gerektiğini belirtmiş ve çocuklara yabancı dil öğretimi için şu ilkeleri önermiştir: Etkinlikleri görsel malzemeler, gerçek nesnelere ve

hareket, renkli resimler, oyuncaklar ve kuklalarla desteklemek; çocukların dikkat süreleri kısa olduğu için etkinlikleri 10-15 dakika civarında tutmak ve değişik etkinlikler uygulamak; farklı beceriler, sessiz ve gürültülü etkinlikler, ikili çalışma, grup çalışması, tüm sınıf gibi farklı gruplamalar kullanmak; öğretimi temalara dayandırmak; bağlamları ve öykü anlatımı kullanmak (s. 5).

Williams (1998), çocuklara İngilizce öğretmek için on tane ilke önermiştir. Bu ilkeler şunlardır: Öncelikle, dil çocuklar tarafından bir sistem olarak bilinmez, bu nedenle öğretmen, İngilizce sınıfında hedef dili bağlamsallaştırmak için konuları kullanmalıdır. Öğretmenler, çocukların yaşam deneyimlerinden anlamlı, kapsayıcı ve ilgi çekici konuları kullanmalıdır. İkincisi, öğrenme etkileşimli bir süreçtir ve mesajları anlamak ve iletmek dil öğrenmenin en önemli yönüdür. Bu nedenle, öğretmen sosyal etkileşimi teşvik etmelidir. Üçüncüsü, çocukların işbirlikçi bir konuşma yapmalarına ve anlamı tartışmalarına yardımcı olmak için gerçek hayata benzer etkinliklerin kullanılması önemlidir. Bu etkinlikler, öğrencilerin sorunları çözmek ve fikir alışverişinde bulunmak için birlikte çalışmasına yardımcı olur ve öğretmenler etkinlikleri yaparken, iletişim için öğrencileri desteklemelidir. Dördüncüsü, çocuklar sınıfta aktif katılımcılar olabilmek için zorluklarla karşılaşmalı ve risk almalıdır. Herhangi bir risk almazlarsa, öğretmenden bağımsız olmayacaklar ve dolayısıyla motivasyonları düşecektir. Bununla birlikte, onların yakınsal gelişim alanları içinde, zorlukları aşabilmeleri için öğretmen tarafından desteklenmeleri gerekir, bu nedenle öğretmen, çocukların öğrenme sürecinde aktif katılımcılar olmalarına izin vermelidir. Beşincisi, çocuk sınıflarında, öğrenciler kendi seviyelerine göre ayarlanmış aşırı basitleştirilmiş bir dille karşılaşılır. Bununla birlikte, dile daha geniş bir bağlamda maruz kalmaya ihtiyaçları vardır, bu nedenle öğretmen, öğrenmeyi öğrencilerin yakınsal gelişim alanları içinde sunmalıdır. Diğer ilke, çocuk sınıflarında öğrenciler, oyunlar, öyküler ve şarkıların kullanımı yoluyla söylem düzeyinde anlaşılır ve anlamlı bir dile maruz kalmalıdır ve öğretmen dili söylem düzeyinde tanıtmalıdır. Yedinci olarak, çocuklar bildikleri bir bağlamda çalışmalıdır ve sınıftaki etkileşim amaçlı ve anlamlı olmalıdır. Sınıfta bir şeyleri neden yaptıklarını bilmelerine ve yanıtlara ihtiyaçları vardır, bu nedenle öğretmenler, öğrencilerin bildikleri ve açık bir bağlam içinde amaçlı ve anlamlı etkinlikler planlamalıdır. Sekizinci ilke, öğretmenin, ikili ve grup çalışmasını tanıtarak ve çocukları öğretmenden bağımsız kılan materyalleri ve sözlükleri kullanarak öğrencilerin daha bağımsız olmalarına yardımcı olmasıdır. Diğer bir ilke ise, öğretmenin tehdit edici olmayan, destekleyici ve eğlenceli bir öğrenme ortamı geliştirmesidir. Öğrencilerin başarıya ulaşmak için kendilerini güvende hissetmeleri gerekir ve kendilerini güvende hissettiklerinde öğrenme keyifli hale gelir. Çocuklara birey olarak değer verilmelidir; konular onların

yaşantılarıyla alakalı ve ilgi çekici olmalıdır; etkinlikler anlamlı ve amaçlı olmalıdır. Son olarak, sınıfta yapılanları tamamlamaları ve yansıtılabilmeleri için çocukları değerlendirmek önemlidir (s. 6-7).

Moon (2000), çocukların, bir öyküde, bir filmde veya bir konuşmada neler olup bittiğini anlamalarını sağladığı için dil edinimlerine yardımcı olan, durumlardan anlam çıkarabilme özelliklerinin olduğunu belirtmiştir. Böylelikle çocuklar, iletişim oyunları, drama, proje çalışması ve öykü anlatımı yoluyla anlam arama kapasitelerini kullanabilirler. Ayrıca Moon (2000), çocuklara iletişim kurabilecekleri bütün ifadeler öğretmenin, kontrolü ele almalarını ve dili kendilerini ifade etmek için kullanmalarını sağladığı için oldukça faydalı olduğunu, böylece, dil öğrenimi ve dili kullanma uygulamaları için daha fazla bilgiye ulaşabildiklerini belirtmiştir.

Son olarak, Moon (2000, s. 7) sınıfta eğlenerek öğrenme ile ilgili şunu belirtmiştir:

Çocukların eğlenmek için büyük bir kapasiteleri vardır. Etkinlikten keyif aldıklarında, genellikle bütün dikkatlerini etkinliğe verir ve devam etmek isterler. Öğrenciler öğrenme etkinliklerinden keyif alırlarsa, etkinliklere daha fazla dahil olurlar ve bu devam etme isteklerini artırır. Bu durum, dil öğrenimi için çok olumludur çünkü çocuklar bir etkinliğe bir süre daha devam etmek isterlerse, dile daha fazla maruz kalırlar ve dili kullanma şansları artar.

Çocuklara yabancı dil öğretimi ile ilgili Türkiye bağlamında, Er (2010), yabancı dil öğretiminde oyun kullanımının sınıf içi bir etkinlik olarak öğrenci motivasyonu açısından olumlu etkilerine değinmiş ve oyunun aktif öğrenmeyi desteklediğini, gerçek iletişim ortamı oluşturduğunu ve dilin gerçek ortamda kullanılma fırsatı yarattığını belirtmiştir. Akça ve Atmaca (2022) çalışmalarında, çocukların telaffuz ve dinleme becerilerini geliştirecek etkinlikler arasında çalışma sayfaları, oyunlar, videolar, şarkılar ve sesli sözlük olduğunu bulmuşlardır. Yağlı (2022) yaptığı çalışmada, çocuklara yabancı dil öğretiminde bir materyal olarak çizgi filmlerin kullanılmasının yararlarını araştırmış ve yabancı dil öğretiminde sınıftaki derslere ve uygulamalara katkı olarak çizgi roman, resimli öyküler, reklam afişleri, karikatür gibi farklı kaynaklara da başvurmak gerektiğini belirtmiştir.

Türkiye'deki çocuklar için en son İngilizce Dil Öğretim Programı, 2018 yılında Millî Eğitim Bakanlığı (MEB) tarafından "Avrupa Dilleri Ortak Çerçeve Programı" (CEFR) referans alınarak hazırlanmıştır. Müfredat tarafından önerilen öğretim tasarımı, çocuklara şarkılar, oyunlar, uygulamalı etkinlikler ve bağlamla bütünleştirilmiş etkinlikler yoluyla öğretimi içerir. Küçük yaştaki öğrencilerin bilişsel, fiziksel ve dilsel gelişim evreleri ve özellikleri dikkate alındığında bağlamsallaştırılmış, görsel destekli, etkinlik temelli, eğlenerek ve oyunlarla dolu bir çocuk dil sınıfının, yabancı dil öğrenimini, eğlenceli ve akılda kalıcı hale getireceği sonucuna varılmıştır.

Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi için Hizmet Öncesi Öğretmen Hazırlığı

Öğretmen eğitimi programları, öğretmen adaylarının çocuklara öğretmek için teori ve ilkelerin farkında olmalarını ve bu bilgiyi öğretimlerinde kullanmalarını hedefler. Ancak araştırmalar, teoriden uygulamaya geçişin beklendiği kadar yeterli olmayabileceğini göstermektedir (Korthagen ve diğerleri, 2006). Urr (2019), teori ve uygulama arasında bir uyumsuzluk olduğunu kaydetmiştir. Yost vd. (2000), çoğu öğretmen adayının öğretmenlik yaparken kendilerine öğretilirken kullanılan yöntemlerle öğretmeye çalıştıklarını belirtmiştir. Öte yandan, Brouwer ve Korthagen (2005), öğretmen eğitimi programı, teori ile pratiği ilişkilendirmek için fırsatlar sağladığında, öğretmen eğitiminin gelişme potansiyeline sahip olduğunu savunmuştur. Öğretmen yetiştirmeyi geliştirmek ve öğretmen eğitimi programlarının, çocuklara öğretebilecek öğretmen adayları yetiştirme hedefine ulaşmasını sağlamak için, öğretmen adaylarının öğretmen eğitimi programlarında öğrendikleri öğretim ilkelerini nasıl algıladıkları ve teorik bilgiyi gerçek sınıf ortamında nasıl uyguladıkları konusunda bilgi sahibi olmak önemlidir.

Çocuklara İngilizce öğretimi ilkelerine ve öğretmenlik uygulamasına odaklanan önceki araştırmalardan bazılarında, öğretmen adaylarının çocuklara İngilizce öğretmeye ilişkin inançları farklı ortamlarda araştırılmıştır. Liao (2007), Tayvan'da hizmet öncesi ve hizmet içi öğretmen adaylarının inanç sistemlerini karşılaştırmıştır. Liao (2007), öğretmenlerin inançlarını üç ana alanda araştırmıştır: (1) çocukların İngilizce gelişiminin doğası, (2) öğretim yöntemleri ve teknikleri ve (3) bir İngilizce öğretmeni olarak öz yeterlilik. Öğretim yöntemleri ve teknikleri alanında, katılımcıların şarkı söyleme, rol yapma, oyunlar oynama, multimedya araçları kullanımı ve kültürel eğitimin kullanımını önemli öğretim yaklaşımları ve yöntemleri olarak gördüklerini bulmuştur. Benzer şekilde Othman ve Kiely (2016), öğretmen adaylarının çocuklara İngilizce öğretme konusundaki inançlarını araştırmıştır. Bu çalışmanın katılımcıları Malezya'daki 70 İngilizce öğretmen adayıdır. Sonuçlar, katılımcıların sınıf uygulamalarında iletişimsel dil öğretimi (CLT) tercih ettiklerini ve öğrencilerin aktif katılımını teşvik etmek için oyunlar, şarkılar ve rol yapma tekniklerini kullandıklarını göstermiştir. Türkiye bağlamında Arıkan ve Çelik (2012) yaptıkları çalışmada, İngilizce öğretmeni yetiştiren programların, aday öğretmenleri ileride karşılaşılabilecekleri toplumsal ve kültürel şartlarda en başarılı şekilde mesleğinin gereklerini yerine getiren öğretmenler olarak yetiştirmelidir sonucuna varmıştır. Güngör (2016), öğretmen adaylarının deneyimleri, teorik görüşler ve çocuklara İngilizce öğretirken karşılaştıkları sorunlar arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Güngör (2016), öğretmen adaylarında, yansıtıcı öğretim araç ve tekniklerinin bilginin geliştirilmesinde etkili olduğu sonucuna varmıştır. Sonuç

olarak, Türkiye bağlamında, öğretmen adaylarının çocuklara İngilizce öğretme ilkelerini uygulamalarına odaklanan çalışmaların eksikliği görülmektedir. Bu çalışma, öğretmen adaylarının çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerini nasıl algıladıklarını ve sınıf içi uygulamalarını araştırarak alandaki boşluğu dolduracaktır. Bu nedenle, çalışma, çocukların özelliklerini ve öğrenme yollarını dikkate alarak öğretmen adaylarının “Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi” dersinde öğrendikleri ilkeleri nasıl algıladıklarını ve öğretirken nasıl kullandıklarını araştırmayı amaçlamaktadır. “Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi” dersinde öğretilen ilkeler, kaynakçada yer alan ve Millî Eğitim Bakanlığı (2018) tarafından önerilen teoriler, fikirler, araştırmalar ve öğretim önerilerinden oluşmaktadır.

Yöntem

Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine ilişkin algılarını ve uygulamalarının çocuklara yabancı dil öğretimi ilkeleriyle uyumlu olup olmadığını bulmaktır.

Çalışma Grubu

Çalışma 2021–2022 eğitim öğretim yılında bir devlet üniversitesinin Eğitim Fakültesinde öğrenim görmekte olan 50 öğretmen adayı ile gerçekleştirilmiştir. Öğrenciler dördüncü sınıfta “Öğretmenlik Uygulaması” dersi almaktadırlar ve bu ders kapsamında uygulama için farklı okullara atanırlar. Öğretmen adayları, bu okullarda haftada altı ders saati bulunarak dersleri gözlemler ve ders öğretimi uygulamaları yaparlar. Öğretmenlik uygulaması için, öğretmen eğitimi programlarında kazandıkları teorik bilgileri kullanarak etkinlikler planlamaları ve uygulamaları beklenir. İlköğretim okullarına atanan öğrencilerin “Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi” dersinde edindikleri bilgileri, öğrencilerinin yaşlarını dikkate alarak öğretmeleri beklenmektedir. Bu kapsamda 2021–2022 Eğitim-Öğretim yılında “Öğretmenlik Uygulaması” dersi için ilköğretim okullarına atanan öğretmen adaylarının tamamı katılımcı olarak seçilmiştir.

Veri Toplama Araçları ve Süreci

Veriler, birden çok veri toplama yöntemiyle toplanarak üçgenleme yapılmış ve analiz edilmiştir. Anket, öğrencilerle görüşmeler, ders planı analizleri ve ders anlatımı gözlemleri ile elde edilen sonuçlar karşılaştırılarak, güvenilirliği ve geçerliliği doğrulamak için çapraz kontroller yapılmıştır.

İlk veri grubu, öğretmen adaylarının, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine ilişkin algılarını ve uygulamalarını araştıran bir anketle toplanmıştır. Ankette bulunan çocuklara yabancı dil öğretimi ilkeleri, “Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi” dersinde verilen bilimsel bilgilere dayanmaktadır. Ders içeriğinde bulunan bu ilkeler, literatürden ve Millî Eğitim Bakanlığı Türkiye’de ilköğretim ve Ortaokul Öğrencileri için

İngilizce Öğretim Programı (2018) tarafından sağlanan ilkelerden oluşturulmuştur. Ölçeğin maddeleri “Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi” dersinin içeriğine göre araştırmacı tarafından hazırlanmıştır. Ölçeğin geçerliliği için maddelerin aynı dersi veren üç öğretim elemanı tarafından kontrolü yapılmış ve anketin “Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi” dersinde öğretilen tüm ilkeleri içerdiği kontrol edilmiştir. Ankette öğretmen adayları, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine ne kadar bağlı olduklarını belirtmek için, etkinliklerin ne sıklıkla kullanılması gerektiğini düşündüklerini beşli Likert ölçeğinde "(1) = Hiçbir zaman, (2) = Nadiren, (3) = Bazen, (4) = Sıklıkla, (5) = Her Zaman" seçeneklerini kullanarak işaretlemişlerdir. Anketin iç tutarlılığı ve güvenilirliği için Cronbach alfa değeri hesaplanmış ve oldukça yüksek bir tutarlılık düzeyine işaret eden 0.79'luk bir Cronbach alfa katsayısı elde edilmiştir. Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının eğitimleri sırasında öğrendikleri teorik bilgiyi uygulamada ne ölçüde kullanabildiklerini araştırmak olduğundan, araştırma öncesinde kendilerine herhangi bir eğitim verilmemiş, ancak çocuklara yabancı dil öğretimi teori ve ilkelerini hatırlamaları istenmiştir.

İkinci grup veriler, yarı yapılandırılmış görüşme tekniği ile toplanmıştır. Görüşme formu, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine dayalı olarak geliştirilmiştir. 4. sınıfta yer alan “Öğretmenlik Uygulaması” dersinin sonunda öğretmen adaylarına açık uçlu sorularla çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerini öğretmenlik uygulamalarında nasıl uyguladıkları sorulmuş, yanıtlarını açıklamaları ve gerekçelendirmeleri istenmiştir. Görüşmeler sırasında sorulara yanıt verilirken, katılımcılara ilk yanıtlarının doğru anlaşılmasını sağlamak için takip soruları sorulmuştur. Merriam'ın (2009) belirttiği gibi, yarı yapılandırılmış görüşme tekniği ile katılımcıların yanıtlarına dayalı olarak daha fazla araştırma sorusu formüle etmek mümkün olmuştur. Her görüşme, her bir katılımcıyla yaklaşık 20 dakika sürmüş, her görüşme oturumu, sonuçların analizi için kaydedilmiş ve yazıya dökülmüştür. Verileri değerlendiriciler arası güvenilirlik açısından biri araştırmacı olmak üzere, iki bağımsız değerlendirici analiz etmiştir. Görüşmelerin temel amacı, öğretmen adaylarının çocuklara nasıl öğretecekleri bilgisini ve teoriyi sınıf uygulamalarında nasıl kullandıklarını araştırmaktır.

Üçüncü grup veriler, öğretmen adaylarının yazdıkları ders planlarından elde edilmiştir. Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümünde, “Öğretmenlik Uygulaması” dersi kapsamında her öğretmen adayı on ders planı yazmakta ve dersi anlatmaktadır. Ders planları ve öğretim uygulamaları, “Öğretmenlik Uygulaması” dersini veren öğretim elemanları tarafından değerlendirilip notlandırılmaktadır. Araştırmanın yapıldığı yıl, öğretmen adaylarından ders planı yazmaları istenmiş ve “Öğretmenlik Uygulaması” dersinin gereği olarak ders planlarına göre dersi anlatmaları istenmiştir. Her öğretmen adayı on ders planı yazmış ve ders planları “Öğretmenlik Uygulaması” dersi bağlamında

değerlendirilmiştir. Bu çalışmanın amacı doğrultusunda, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine uygun etkinlikleri uygulayıp uygulamadıklarını araştırmak için her öğretmen adayının yazdığı ders planlarından üç ders planı analiz edilmiştir.

Öğretmen adaylarının öğretim uygulamaları ise, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine uygun etkinlikler uygulayıp uygulamadıklarını araştıran bir kontrol listesi ile gözlemlenmiştir. Kontrol listesi, ilkelere uygunluğu araştırmaya yön vermesi için araştırmacı tarafından geliştirilmiştir ve sınıf etkinliklerinin, öğrenme etkinliklerinin, sunulan materyallerin ve sınıftaki etkileşimlerin çocuklara İngilizce öğretme ilkelerine uygun olup olmadığına odaklanmaya yardımcı olmuştur. Bu kontrol listesi “Öğretmenlik Uygulaması” dersini veren üç öğretim elemanı tarafından da kontrol edilmiştir. Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Programı “Öğretmenlik Uygulaması” dersi kapsamında öğretim elemanı, ders uygulamalarından en az birini gözlemler ve öğretmen adayına ders anlatımı ile ilgili geri bildirimde bulunur. Verilerin toplandığı dönemde, 50 öğretmen adayı beş farklı ilköğretim okulunda uygulama yapmakta ve bu öğretmen adaylarına öğretmenlik uygulamalarında rehberlik eden yedi “Öğretmenlik Uygulaması” öğretim elemanı bulunmaktaydı. Çalışmanın amacı doğrultusunda her öğretmen adayının ikişer öğretmenlik uygulaması gözlemlenmiştir. Araştırmacı yirmi farklı sınıfı gözlemlene fırsatı bulmuştur. Her gözlemin sonunda, öğretim elemanı ve öğretmen adayı bir geri bildirim oturumu yapmış ve öğretmen adayları kullandıkları etkinlikler hakkında yansıtma yapmışlardır. Bu yansıtma, öğretmen adaylarının ne düşündükleri ve çocuklara yabancı dil öğretme ilkelerini nasıl uyguladıkları hakkında fikir vermiştir. Araştırmacı, yirmi sınıf gözlemi yaptığından geriye kalan öğretim uygulamaları, araştırmacı tarafından verilen kontrol listesi ile “Öğretmenlik Uygulaması” dersinin öğretim elemanları tarafından gözlemlenmiştir. Diğer öğretim elemanlarının gözlemleri ve kontrol listeleri araştırmacı ile tartışılmış ve öğretmen adaylarının uygulamalarının ilkelere uygun olup olmadığı konusunda görüş birliğine varılmıştır.

Etik Süreç

Bu çalışma için etik kurul onayı Anadolu Üniversitesi Etik Kurulu'ndan alınmıştır (Num: 309751; Tarih: 29.04.2022). Tüm katılımcılara, çalışmaya katılımlarının gönüllü olduğunu belirten ve katılmak isterlerse onaylayacakları bir gönüllülük formu verilmiştir. Katılımcılar, çalışmanın amaçları hakkında tam olarak bilgilendirilmiş ve ankete verdikleri yanıtlar, ders planları ve öğretim uygulamalarına ilişkin sınıf gözlemlerinde isimlerinin açıklanmayacağı ve verilerin yalnızca akademik nedenlerle bu araştırma makalesi için kullanılacağı garanti edilmiştir.

Veri Analizi

Anketten elde edilen nicel veriler, betimsel istatistik analizi için SPSS 28.0.1 “Sosyal Bilimler için İstatistiksel Paket” programı ile analiz edilmiştir. Çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine ilişkin katılımcıların görüşlerini ve uygulamalarını bulmak için ortalamalar ve standart sapmalar hesaplanmıştır. Nitel analizde, görüşmelerden elde edilen veriler, katılımcıların çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine ne kadar inandıklarını ve öğretim sırasında ilkeleri ne derece uyguladıklarını daha iyi anlamak için yazıya dökülmüş ve analiz edilmiştir. Bunun yanında, ders planları incelenmiş ve öğretmen adaylarının ilkeleri uygulamalarını araştırmak için kontrol listesi kullanılarak öğretmenlik uygulamaları gözlemlenmiştir. Güvenilirliği ve geçerliliği doğrulamak için anketler, görüşmeler, ders planları ve gözlemler karşılaştırılarak üçgenleme ile çapraz kontrolleri yapılmıştır.

Bulgular ve Tartışma

Bu çalışmada iki tür bulgu vardır: anketten elde edilen nicel veriler ve öğretmen adaylarıyla yapılan görüşmelerden, ders planlarından ve öğretmenlik uygulamalarına ilişkin sınıf gözlemlerinden elde edilen nitel veriler.

Öncelikle, Likert tipi anketten elde edilen sonuçlar sunulmuştur. 1'den 5'e kadar bir ölçekte, öğretmen adaylarının etkinlikleri algılamaları ve belirttikleri kullanım sıklıkları analiz edilmiştir. Tablo 1, öğretmen adaylarının, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine uygun etkinliklere ilişkin algılarının ve ifade ettikleri kullanımlarının ortalama sonuçlarını göstermektedir.

Tablo 1

Öğretmen Adaylarının Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi İlkelerine İlişkin Algıları ve Kullandıklarını Belirttikleri Uygulamaları

Madde No.	Ortalama	Std. Sapma
1. Öğretimim aktif öğrenci katılımı içerir	4.52	0.56
2. Öykü anlatımı kullanırım	2.20	0.60
3. Şarkı kullanırım	4.10	1.25
4. Öğretimim öğrenci katılımı etkinliklerden oluşur	4.70	0.54
5. Bir bağlam içinde öğretirim	4.25	0.78
6. Oyun oynamalarını sağlarım	4.20	1.18
7. Rol yapma aktivitelerini kullanırım	3.21	1.10
8. İkili ve grup çalışması etkinliklerini kullanırım	4.08	0.70
9. Sınıfta dinleme etkinlikleri kullanırım	4.30	0.75
10. Resimler, gerçek nesnelere, bilgi kartları gibi görsel yardımcılar kullanırım	4.75	0.65
11. Tekrar etkinlikleri kullanırım	3.70	1.19
12. Eğlenceli etkinlikler veririm	4.45	0.54
13. Dilbilgisini doğrudan öğretirim	2.10	0.80
14. Açıklamak için ana dilimi kullanırım	1.50	0.54
15. Etkinlikleri hazırlarken farklı zekâ türlerini dikkate	3.20	1.23

alırım

Betimsel istatistikler sonucunda öğretmen adayları tarafından en çok kullanılan madde olarak “Resim, gerçek nesne, bilgi kartı gibi görsel yardımcılar kullanırım” (madde 10, ortalama: 4.75) ifadesi yer almaktadır. Katılımcılar, öğretimlerini öğrenci katılımına yönelik etkinliklere dayandırdıklarını (madde 4, ortalama: 4.70) ve öğretimlerinin aktif öğrenci katılımını içerdiğini (madde 1, ortalama: 4.52) belirtmişlerdir. Öğretmen adayları eğlenceli etkinlikler yaptıklarını (madde 12, ortalama: 4.45), sınıfta dinleme etkinlikleri yaptıklarını (madde 9, ortalama: 4.30) ve bağlam içinde öğrettiklerini (madde 5, ortalama: 4.25) belirtmişlerdir. Öğretmen adayları çocuklara oyun oynattıklarını da belirtmişlerdir (madde 6, ortalama: 4.20). Çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine uygun olarak en az kullanılan maddeler “Anlatmak için anadilimi kullanırım” (madde 14, ortalama: 1.50) ve “Dilbilgisini doğrudan öğretirim” (madde 13, ortalama: 2.10) maddeleridir. Çocuk sınıflarında görsellerin kullanılması, öğrenci katılımı, eğlence ve oyunlara ilişkin öğretmen adaylarının ifadeleri, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkeleri ile uyumludur. Piaget (1970), Vygotsky (1978) ve Bruner'in (1983; 1990) ima ettiği gibi, çocuklar, görseller, oyunlar ve bir bağlam içinde öğrenirler; bunların hepsi ilgi uyandırır. Shin ve Crandall (2014), görsel materyaller ve gerçek nesnelere ve bağlam kullanarak öğretimi önermektedir. Benzer şekilde, araştırmalar, görseller ve oyun, öykü, şarkı gibi etkinliklerin kullanılmasının çocukların yeni bir dil öğrenmeleri için doğal fırsatlar sağladığını da iddia etmektedir (Garton ve diğerleri, 2011; Liao, 2007). Bununla birlikte, bu çalışmanın sonuçları, öğretmen adaylarının rol yapma etkinliklerini kullanmadıklarını (madde 15, ortalama: 3.20) ve etkinlikleri hazırlarken farklı zekâ türlerini dikkate almadıklarını (madde 7, ortalama: 3.21) göstermiştir. Bulgular, öğretmen adaylarının çoğunun uygulamalarında öykü anlatma etkinliklerini kullanmadıklarını belirttiklerini göstermiştir (madde 2, ortalama: 2.20). Bu bulguların tersine, çocukların özellikleri ve nasıl öğrendikleri göz önünde bulundurulduğunda literatür, öğretmenlerin öğretirken farklı zekâ türlerini dikkate alması gerektiğini ve rol yapma etkinliklerinin çocuklara iletişimsel yeterlilik kazandırdığını vurgulamaktadır (Liao, 2007; Vale ve Feunteun, 2003).

Görüşme Sonuçları

Niteliksel bölümün amacı, çocuk sınıflarında öğretmen adaylarının uygulamalarının çocuklara yabancı dil öğretimi ilkeleriyle tutarlı olup olmadığını araştırarak anketlerde verilen bilgileri doğrulamaktır. Görüşme verileri yazıya dökülmüş ve ayrıca görüşme verilerini doğrulamak için öğretmen adaylarının ders planları analiz edilmiştir. Öğretmen adaylarının ilkelere bağlılıkları ve ilkeler doğrultusunda

uyguladıkları etkinlikler Tablo 2'de yüzde olarak verilmiş olup, Tablo 3'te öğretmen adaylarının ilkelere uymayan uygulamaları görülmektedir.

Tablo 2

Görüşme Sonuçları (Öğretmen Adaylarının İkelere Bağlılıkları ve Uyguladıkları Etkinlikler)

Maddeler	Katılımcılar (%)
Görselleri kullanmak	96
Anadili kullanmamak	96
Eğlenceli etkinlikler kullanmak	94
Aktif katılım etkinliklerini kullanmak	92
Çocukların özelliklerini dikkate almak	90
Dili bağlam içinde öğretmek	60

Tablo 3

Görüşme Sonuçları (Öğretmen Adaylarının İkelere Uygun Olmayan Uygulamaları)

Maddeler	Katılımcılar (%)
Hikâye anlatımı kullanmamak	70
Rol yapma etkinliklerini kullanmamak	80

Görüşme sonuçları, öğretmen adaylarının çoğunun çocukların farklı özelliklere sahip olduğu konusunda hemfikir olduğunu ortaya koymuştur. Aşağıdaki örneklerde olduğu gibi açıklamaların yarısından fazlası çocuklar arasındaki farklılıklarla ilgilidir:

Öğretmen adayı1: Her insan farklıdır ve çocuklar farklı şekillerde öğrenirler. Dolayısıyla her çocuk da farklıdır.

Öğretmen adayı2: Öğrencilerin, görsel, işitsel ve kinestetik gibi farklı türleri vardır ve hepsi farklı şekilde öğrenir, bu nedenle bu ifade doğrudur.

Öğretmen adayı3: Bazı çocuklar daha hızlı öğrenirken bazıları daha yavaş öğrenir. Bu yüzden, hazır olduklarında hepsine katılma şansı vermeliyiz.

Görüşme sırasında ilk soruyu detaylı incelemek için “Çocuklar yetişkinlerden farklı mı öğreniyor?” şeklinde bir takip sorusu sorulmuştur. Öğretmen adaylarının çoğunluğu (45 katılımcı) çocukların özelliklerini hatırlamıştır. McKay (2012) ve Read'in (1998) vurguladığı gibi, bu çalışmadaki öğretmen adaylarının çoğu çocukların yetişkinlere benzemediğini düşünmektedir. Öğretmen adayları, Shin ve Crandall'ın (2014) da belirttiği, çocukların hayal gücü kuvvetli olduğu, yaratıcı, kısa hafızaya sahip, sınırlı motor becerilere sahip ve dili kullanılacak bütün ifadeler şeklinde öğrendikleri gibi bazı farklı özelliklerinden bahsetmişlerdir. Bu önemli bir bulgudur, çocukların özellikleri hakkında bilgi sahibi olmak, öğretmenlerin, öğretimlerini çocukların nasıl öğrendiğine göre ayarlaması açısından önemlidir.

Öğretmen adaylarının çocukların özellikleri hakkındaki bilgilerine odaklanan bir başka soru da “Eğer onların özellikleri öğretmen olarak

sizi ilgilendiriyorsa, öğretirken ne yaparsınız?” şeklindedir. Öğretmen adayları Halliwell'in (1992) belirttiği gibi görsel (48 katılımcı) ve kinestetik etkinlikleri (42 katılımcı) kullandıklarını belirtmişlerdir. Bu görüşme sonucu, anketten elde edilen bulguyu desteklemektedir ve öğretmen adaylarının çoğunun çocuklara öğretirken, çocukların özelliklerine ilişkin bilgilerini uygulayabildiklerini göstermektedir. Öğretmen adayları çocukların görsel ve kinestetik öğrenenler olduğunu belirtmişler ve çoğu öğretmen adayı oyun, şarkı, bulmaca gibi kinestetik etkinlikleri kullandıklarını belirtmişlerdir. Bu sonuçlar, öğretmen adaylarının çocukların özelliklerini dikkate alarak öğretebileceklerini göstermektedir. Bu bulgu, Xie'nin (2021) çocukların farklı özelliklere sahip olduğuna ve çocukların özelliklerine göre eğitim verilmesinin önemli olduğuna işaret eden bulgusu ile benzerlik göstermektedir.

Çocuk sınıflarında eğlenceli etkinlikler uygulama konusunda, öğretmen adaylarının çoğu (47 katılımcı) sınıfta eğlenceyi kullandıklarını görüşmelerde belirtmişler ve nicel verilerde bu maddenin ortalama puanı 4.45'tir. Öğretmen adayları sınıfta eğlenmek için bazı nedenler belirtmişlerdir, örneğin:

Öğretmen adayı 4: Onları meşgul edecek eğlenceli aktiviteler yapmalıyız.

Öğretmen adayı 5: Özellikle yabancı dil öğrenirken en önemlisi bu oluyor. Çünkü eğlenerek öğrenmek dersi sevmelerini, eğlenceli aktiviteler ise derse karşı daha ilgili olmalarını sağlar.

Öğretmen adayı 6: Çocuklar çabuk sıkılabilir, dikkati dağılabilir. Eğlenceli aktiviteler kullanırsak, onların ilgisini çekebilir, motive edebilir ve yaptığımız aktivitelere katılmaya istekli hale getirebiliriz.

Öğretmen adayları, sınıfta eğlenceli etkinlikler gerçekleştirmenin önemi konusunda aynı fikirdedirler. Katılımcıların çoğu, şarkı, video ve oyun gibi dinleme etkinliklerinin çocuklar için öğrenmeyi eğlenceli hale getirdiğini belirtmişlerdir. Bu bulgu önemlidir çünkü Othman ve Kiely'nin (2016) de belirttiği gibi, öğrenme eğlenceli olduğunda daha akılda kalıcı olur ve dil sınıfında eğlenmek genç öğrencilerin dil gelişimini kolaylaştırabilir. Bu çalışmanın bulgularına benzer şekilde, Shin (2017) de şarkıların ve eğlenmenin öğrenmeye faydalı olduğunu belirtmiştir.

Görüşmelerin sonuçları, öğretmen adaylarının çoğunluğunun (46 katılımcı) sınıflarında aktif katılım etkinlikleri uyguladıklarını göstermiştir. “Onlara aktif katılım için ne tür etkinlikler yapıyorsunuz?” sorusuna öğretmen adaylarının yanıtları, soru-cevap, şarkı söyleme ve oyun şeklinde olmuştur. Katılımcılardan bazıları (18 katılımcı) daha küçük yaş sınıflarında, öğrencilerin ikili ya da gruplar halinde düzgün çalışmadıklarını ve anadillerine döndüklerini; bu nedenle aktif öğrenci katılımı için ikili veya grup çalışması etkinliklerini kullanmadıklarını belirtmişlerdir. Çocuklara yabancı dil öğretme ilkelerine aykırı olsa da bu

bulgu, çocuklardan ikili gruplar halinde çalışmalarını istendiğinde bazılarının iletişim kurmak konusunda isteksiz olduğunu vurgulayan Xie'nin (2017) bulgusuna benzemektedir.

Görüşmelerden elde edilen bu bulgular, öğretmen adaylarının sınıflarda şarkı söyleme, oyun oynama gibi etkinliklere başvurduklarını ve ilkelere uygun olarak sınıflarda eğlenceli etkinlikler düzenlemeye çalıştıklarını göstermektedir.

"Dilbilgisini doğrudan öğretme" maddesinde, katılımcılar çoğunlukla dili eğlenceli ve anlamlı bir bağlam içinde öğretmeye çalıştıklarını (30 katılımcı) ve doğrudan öğretimi sağlamak için çocuklara, parçaları incelemeyen dili bütünsel ifadeler kullanarak öğretmeye çalıştıklarını belirtmişlerdir. Bu görüşme sonuçları, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkeleriyle uyumludur. Lewis'in (1993) belirttiği gibi, "yabancı dil öğretimine "bütünsel ifadeler" kullanarak öğretme açısından bakılabilir ve öğrencilerin bütünsel ifadeleri daha başarılı bir şekilde öğrenme becerilerini geliştirmek önemlidir". Literatür, dilbilgisi öğretmenin en faydalı yolunun, dili bir bağlam içinde öğretmek olduğunu vurgulamaktadır (Brown, 2001; Celce-Murcia, 2001; Larsen-Freeman, 2000). Shin ve Crandall (2014), çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerinden biri olarak küçük yaşta öğrencilere ve dolaylı olarak gramer öğretimine odaklanır. Literatürle uyumlu olarak, bu çalışmadaki görüşme sonuçları, öğretmen adaylarının dilbilgisine doğrudan odaklanmadan, dili bağlam içinde öğretmeye çalıştıklarını göstermektedir.

Görüşme sonuçları, öğretmen adaylarının çoğunluğunun (48 katılımcı), "Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi" dersinde belirtildiği gibi, çocukların, konuşulan bir yabancı dili duyması gerektiğini düşündükleri için sınıfta ana dilini kullanmadıklarını ortaya koymuştur. Katılımcılar, anlamı ifade edebilmek için, görsel araçlar, mimik, beden dili, yüz ifadeleri gösteri tekniklerini kullandıklarını belirtmişlerdir. İki katılımcı, yönerge vermek için ve çocukların söylenenleri anlamadıkları durumlarda, anadillerini kullandıklarını belirtmiştir.

Anket sonuçlarında da belirtildiği gibi, öğretmen adayları (35 katılımcı) görüşmelerde, çocuk sınıflarında öykü anlatma etkinliklerini kullanmadıklarını çünkü öykü anlatmanın ve materyal hazırlamanın ve ayrıca müfredatta uygun içeriği olan öyküler bulmanın zor olduğunu belirtmişlerdir. 15 katılımcı "Öğretmenlik Uygulaması" dersi için öykü anlatımı etkinlikleri yapmak istediğini ancak uygulama esnasında vakit ayıramadıklarını belirtmişlerdir. Literatürde (Cameron, 2001; Lwin, 2016; Pardede, 2011) çocukların aktif katılımlarının ve öykü etkinliklerinin, dil becerileri ve sözcük öğrenimi üzerinde olumlu etkileri olabileceği ileri sürülmektedir. Literatürün aksine, bu çalışmadaki görüşmelerin sonuçları, öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulamalarında öykü anlatımını uygulamadıklarını göstermektedir.

Görüşme sonuçları, öğretmen adaylarının (40 katılımcı) çocuklarla rol yapma etkinliklerini kullanmak istemediklerini, çünkü çocuklara yönerge vermeyi ve rollerini açıklamayı zor bulduklarını göstermiştir. Bu bulgu, literatür ile tutarsızdır. Örneğin, Cameron (2001), çocukların özelliklerinden birinin, öğretmenlerin onlardan yapmalarını istedikleri şeyi anlamlandırmak için çok uğraşmaları olduğunu dile getirir ve çocukların kendilerinden ne beklendiğini çabucak çözdüklerini belirtir.

Ders Planları ve Öğretmenlik Uygulamalarına İlişkin Gözlemler

Anket ve görüşmelerden elde edilen verileri doğrulamak için öğretmen adaylarının öğretim uygulamaları incelenmiştir. Her öğretmen adayı 2021–2022 eğitim-öğretim yılında toplam on ders planı yazmıştır. “Öğretmenlik Uygulaması” dersi kapsamında tüm ders planları öğretim elemanı tarafından okunmuş ve planları ile ilgili öğretmen adaylarına geri bildirim verilmiştir. Bu çalışmanın amacı doğrultusunda, öğretmen adaylarının, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerini, çocuk sınıflarındaki öğretimlerinde uygulayıp uygulamadıklarını kontrol etmek için her katılımcının rastgele üç ders planı seçilmiştir. Her ders planı, iki bağımsız değerlendirici tarafından incelenerek maddeler kategorize edilmiştir ve değerlendiriciler arasında %100'lük bir anlaşma sağlanmıştır. Tablo 4, ders planlarının analiz sonuçlarını ve çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine uygun olan etkinlik ve uygulamaları göstermektedir. Tablo 5, öğretmen adaylarının ders planı analizlerini ve çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine uygun olmayan etkinlik ve uygulamaları göstermektedir.

Tablo 4

Ders Planlarının Analiz Sonuçları (Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi İlkelerine Uygun Olan Etkinlik ve Uygulamalar)

Maddeler	Katılımcılar (%)
Resimler, gerçek nesnelere, bilgi kartları gibi görsel yardımcıları	90
Tüm sınıf, soru-cevap gibi öğrenci katılımına yönelik etkinlikler	90
Bulmacalar	80
Oyunlar	70
Videolarla dinleme etkinlikleri	72
Şarkılar	75

Tablo 5

Ders Planlarının Analiz Sonuçları (Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi İlkelerine Uygun Olmayan Uygulamalar)

Maddeler	Katılımcılar %
Bağlam olmadan öğretim	70
Bağlamsız, tek sözcük öğretimi	65
Dilbilgisi öğretimi	25

Ders planlarının analizi, çocuklara yabancı dil öğretirken, öğretmen adaylarının resimler ve bilgi kartları gibi görsel yardımcıları

kullandıklarını ve ana dillerini kullanmak yerine göstererek öğrettiklerini ortaya çıkarmıştır. Ders planlarının analizi ayrıca çocuklar için en sık kullanılan etkinliklerin oyunlar ve bulmacalar olduğunu göstermiştir. Öğretmen adayları, videolu dinleme etkinliklerini kullanmışlar, ancak bu videoları çoğunlukla çocukların dikkatini çekmek için kullanmışlardır. Oyunların, bulmacaların ve dinleme etkinliklerinin kullanılması, bu çalışma bağlamında eğlenceli etkinlikler olarak kabul edilmektedir. Çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerinin aksine, doğrudan dilbilgisi öğretmeye odaklanan bazı ders planları da bulunmaktadır. Dilbilgisi öğretimi ile ilgili olarak Ellis (2015) ve Krashen (1983) ikinci dil ediniminin bilinçaltı ile bağlantılı ve örtük bir süreç olduğunu belirtmektedir. Literatür, çocuklar için dilbilgisini doğrudan öğretmek yerine, öyküler, şarkılar ve oyunlar gibi bağlamların faydalı olduğunu öne sürmektedir (Moon, 2000; Rixon, 2013; Shin ve Crandall, 2014). Ayrıca öğretmen adaylarının ders planlarında, dil öğelerinin ve sözcüklerin sözlü tekrarı gibi etkinlikler belirlenmiştir. Katılımcıların ankette ve görüşmelerde bağlam içinde öğrettiklerini belirtmelerine rağmen, ders planı analizleri, bağlam oluşturmakta zorlandıklarını göstermiştir. Literatürün aksine, bazı öğretmen adayları, sözcük öğretirken, herhangi bir bağlam olmadan tek parçalar halinde öğretmektedir.

Analizleri biraz daha detaylandırmak ve öğretmen adaylarının etkinlikleri anket, görüşmeler ve ders planlarında belirtildiği gibi öğretimlerinde gerçekten uygulayıp uygulamadıklarını kontrol etmek için, araştırmacı tarafından öğretmen adaylarının 20 ders anlatımı gözlemlenmiştir. Öğretmen adayları “Öğretmenlik Uygulaması” dersi kapsamında ders planlarını sınıflarda uygulamaktadırlar ve izlenecek dersler, araştırmacı ve öğretmen adayının programlarına uygun saatlere göre, araştırmacı tarafından kararlaştırılmıştır. Ders gözleminde, öğretmen adaylarının kullandıkları etkinlikleri belirlemek için bir kontrol listesi kullanılmıştır. Her gözlemden sonra bir geri bildirim oturumu yapılmış ve öğretmen adayları neden bu şekilde düşündüklerini ve uyguladıklarını açıklamışlardır. Tablo 6 ve 7, sınıf içi gözlemlerin sonuçlarını göstermektedir.

Tablo 6

Sınıf içi Gözlem Sonuçları (Öğretmen Adaylarının Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi İlkelerine Uygun olan Etkinlik ve Uygulamaları)

Maddeler	Katılımcılar (%)
Görseller	90
Kukla	15
Oyunlar	70

Tablo 7

Sınıf İçi Gözlem Sonuçları (Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi İlkelerine Uygun Olmayan Uygulamaları)

Maddeler	Katılımcılar (%)
Aktif katılım yok	60
Amaçsız dinleme	45
Etkinliklerde sınıf yönetimi sorunu	65

Sınıf içi gözlemlerde, kontrol listesi kullanılarak çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine uygun etkinliklerin belirlenmesi sağlanmıştır. Önemli bir bulgu, etkinliğin küçük yaştaki öğrenciler dikkate alınarak hazırlanmış olmasına rağmen, öğretmen adaylarının bu etkinlikleri uygulamada zorlandıklarıdır. Sınıf içi gözlemlerinin sonuçları, öğretmen adaylarının görselleri anlam vermek için kullandıklarını; açıklamak için beden dili, mimik kullandıklarını; görsel ve işitsel öğretim sağlamak için çoğunlukla videoları tercih ettiklerini; kullandıkları malzemelerin renkli ve çocuklara uygun olduğunu ve bazı öğretmen adaylarının bir bağlamı yaratabilmek için kuklalar kullandıklarını göstermiştir. Bu bulgular, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkeleriyle tutarlıdır.

Etkinliklerin çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerine uygun olmasına rağmen, gözlemler sırasında, sınıf içi kullanımında ve uygulamalarda, bazı sorunlar tespit edilmiştir. Bunlardan birincisi, bazı öğretmen adayları tüm çocukları aktif katılıma dahil edememiştir. İkincisi, çocuklara oyun oynattıklarında, sınıfı düzenleme, öğrenci katılımını izleme ve sınıf yönetimi konusunda zorluk yaşamışlardır. Bazı öğretmen adayları, çocuklardan bir video izlemelerini istemiş, ancak öğrencilere izlemek için amaç vermemiştir. Öğretmen adaylarının çoğu bağlam oluşturmakta zorluk çekmiştir. Ayrıca, öğretmenlik uygulamalarına ilişkin sınıf içi gözlemleri, öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulamaları için rol yapma etkinliklerini ve öykü anlatımını kullanmadıklarını ortaya koymuştur. Bu sonuçlar, öğretmen adaylarının ilkeleri bildiklerini ancak ilkelerin uygulanmasında ve sınıf yönetimi becerilerinde uygulamaya ihtiyaç duyduklarını göstermektedir. Bu, öğretmen adaylarının çeşitli öğretim yöntem ve tekniklerini anlamaları ve uygulamaları ve sınıf yönetimi becerilerini geliştirmeleri gerektiği sonucuna varan Liao'ya (2007) benzer bir bulgudur. Çalışmanın sonuçları, Güngör'ün (2016) belirttiği gibi, öğretmen adaylarının çocuklara öğretmek için öğretim becerilerini temel almaları gerektiğini göstermektedir ve "Öğretmenlik Uygulaması" dersinde öz ve akran değerlendirmesi faydalı olabilir (s. 149).

Sonuç ve Öneriler

Öğretmen adaylarının öğretim uygulamalarının, eğitimleri sırasında kendilerine öğretilen kuram ve ilkelerden etkilendiği açıktır. Bu çalışma, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerinin, öğretmen adaylarının sınıf içi

uygulamalarında ne ölçüde kullanıldığını araştırmak için düzenlenmiştir.

Araştırmanın sonuçlarına göre, öğretmen adayları, "Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi" dersinde öğretildiği gibi, çoğunlukla çocukların özelliklerinin ve öğrenmede yetişkinlerden nasıl farklılaştıklarının farkındadır. Çalışmanın sonuçları, öğretmen adaylarının sınıflarındaki uygulamalarının, görseller ve oyunlar kullanmak gibi çocuklara yabancı dil öğretiminin ana ilkelerini yansıttığını göstermiştir. Bu uygulamalar, Millî Eğitim Bakanlığı (2018) tarafından hazırlanan ilkökul düzeyi için İngilizce öğretim programının felsefesiyle uyumlu görünmektedir. Ancak, öğretmen adaylarının, bazı ilkeleri uygulamada zorluk yaşadığı bulunmuştur. Çalışmanın bulguları, öğretmen adaylarının öğretim ilkelerini uygulamada güçlükler yaşadıklarını tespit eden Pennington ve Richards'ın (1997) bulgularına benzer sonuçlar vermiştir. Ankette, öğretmen adayları, çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerinin farkında olduklarını göstermişlerdir, ancak ders planlarının ve sınıf içi gözlemlerinin analizi, öğretmen adaylarının çoğunlukla bu bilgileri öğretimlerine yansıtmada zorluk yaşadıklarını göstermiştir. Öğretmen adayları, aktif öğrenci katılımını dahil ederek bağlam oluşturmakta ve öğrencileri sürece dahil etmekte zorlanmıştır. Uygulamaları, öykü anlatımı veya rol yapma aktivitelerini içermemektedir. İlkelerin farkında olmalarına rağmen, kullandıkları etkinliklerin uygulanmasında bağlam oluşturma, sınıf organizasyonu ve sınıf yönetimi konusunda zorluklar yaşamışlardır.

Öğretmen eğitimi programlarının, öğretmen adaylarının çocuklar ve yetişkinler arasındaki farkları öğrenmelerini kolaylaştırması ve onları çocuklara öğretmek için teknikler ve ilkelerle donatması gerektiği; bildiklerini öğretim uygulamalarına yansıtacak şekilde eğitilmeleri gerekir. Teorik bilgi, öğretmenlik mesleğinin önemli bir bölümünü oluşturur. Çocukların yabancı dil öğrenimiyle ilgili bu teorik bilgi, sınıf deneyimleriyle doğrudan bağlantılı olmalıdır. Öğretmen eğitimi programlarındaki öğretim süresi boyunca teori ile pratiği ilişkilendirmek, öğretmen adaylarının teori ve pratik arasındaki boşluğu doldurmak için kendi bireysel yollarını bulmalarına ve çocuklara yabancı dil öğretimi ilkelerini izleyerek uygun öğretim teknikleri geliştirmelerine olanak sağlayacaktır. Bu, kavramları, tartışmaları, yansımaları ve uygulamaları açıklayarak veya ortaya çıkararak yapılabilir. "Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi" dersinin, öğretmen eğitimi programı boyunca genişletilmesi ihtiyacı olduğu görülmektedir.

Öğretmen eğitimcileri, öğretmen adaylarının, çocuklara öğretmek ve derslerde kazandıkları bilgileri uygulamak için hazırlıklı olmalarını beklediklerinden, "Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi" derslerinde öğrencilerin, çocuklara yabancı dil öğretmek için, öğretme becerilerini ve hazırlık seviyelerini değerlendirmelerine, anlamalarına ve

geliştirmelerine yardımcı olmaya ihtiyaç vardır. Çocuklara yabancı dil öğretimi, öğretmen eğitimi programlarının önemli bir dalı olduğundan ve yüksek nitelikler gerektirdiğinden, bu alana daha fazla önem verilmelidir. Çocuklara dil öğretimi eğitimi programlarının teori, bilinçlendirme etkinlikleri, deneyimsel etkinlikler, gösteri etkinlikleri, araştırma ve sınıftaki performans hakkında geri bildirim sağlamanın bir kombinasyonundan oluşabileceğini belirtmekte fayda vardır.

Öğretmenlik uygulaması açısından sonuçlar, öğretmen eğitimi programlarının bilgi sunma potansiyeline sahip olduğunu, ancak öğretmen adaylarının öğretim uygulamalarını teşvik etmede desteğin eksik olduğu görülmektedir. Ogilvie ve Dunn (2010) da benzer bir bulgu ortaya koyarak öğretmen eğitimi programlarının eğitim uygulamalarında yeniliği teşvik ettiğini ancak sorunun öğretmen adaylarına yönelik desteğin olmaması olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmen adaylarının alacağı destek, öğretmen adaylarına genç öğrencilere öğretme ilkelerini hatırlatmak için ders planları hazırlamadan önce görüşmeler, dersler veya öğretmenlik uygulamasından önce her öğretmen adayının ders planı hakkında geri bildirim gibi farklı biçimlerde olabilir. Öğretmenlik uygulamasından sonra günlük tutmak gibi yansıtıcı uygulamalar, öğretmen adaylarının çocuklara öğretme yöntemleri ve çocukların öğrenme yolları hakkında daha fazla farkındalık sahibi olmalarını sağlamak için eklenebilir. Bu çalışmada, öğretmen adayları teorik kavramlarla tanıştırılmış ancak öğretmenlik uygulamaları sırasında teoriyi pratiğe dönüştürme konusunda destek almamışlardır. Bu nedenle, amaçlı öğrenme deneyimleri sağlamanın ve öğretmen eğitimi programlarında öğretmen adaylarına yardımcı olma ve desteklemenin öğretmen hazırlama ve teoriyi sınıf iç uygulamasıyla ilişkilendirme açısından faydalı olacağı sonucuna varılabilir.

Etik Kurul İzin Bilgisi: *Bu araştırma, Anadolu Üniversitesi Etik Kurulunun 29.04.2022 tarihli ve 309751 sayılı kararı ile alınan izinle yürütülmüştür.*

Yazar Çıkar Çatışması Bilgisi: *Bu çalışma kapsamında herhangi bir kişisel ve finansal çıkar çatışması bulunmamaktadır.*

Yazar Katkısı: *Makalenin hazırlanması ve düzeltilmesine ilişkin katkının tümü ilgili yazar tarafından gerçekleştirilmiştir.*

Kaynakça

Akça, İ. A. & Atmaca, Ç. (2022). Improving phonological awareness skills of young learners of English in an EFL context. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 56, 314-335. <https://doi.org/10.9779/pauefd.1033281>

- Arıkan, A. ve Çelik S. (2012). Öğretmen yetiştirme programlarının İngilizce öğretmen adaylarını ilköğretimde İngilizce öğretimine ne kadar hazırladığına yönelik nitel bir araştırma. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32, 77-87. <https://doi.org/10.9779/PUJE498>
- Borg, S. (2003). Teacher cognition in language teaching: A review of research on what language teachers think, know, believe, and do. *Language Teaching*, 36(2), 81-109. <https://doi.org/10.1017/S0261444803001903>
- Brewster, J., Ellis, G. & Girard D. (1992). *The primary English teacher's guide*. Penguin English.
- Brouwer, N., & Korthagan, F. (2005). Can teacher education make a difference? *American Educational Research Journal*, 42(1), 153-224. <https://doi.org/10.3102/00028312042001153>
- Brown, D. (2001). *Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy* (2nd ed.). Longman.
- Brumfit, C., Moon, J. & Tongue, R. (1991). *Teaching English to children: From practice to principle*. Pearson English Language Teaching.
- Bruner, J. S. (1975a). From communication to language- A psychological perspective. *Cognition*, 3(3), 255-287. [https://doi.org/10.1016/0010-0277\(74\)90012-2](https://doi.org/10.1016/0010-0277(74)90012-2)
- Bruner, J. S. (1975b). The ontogenesis of speech acts. *Journal of Child Language*, 2(1), 1-19. <https://doi.org/10.1017/s0305000900000866>
- Bruner, J. (1983). *Child's talk: Learning to use language*. Oxford University Press.
- Bruner, J. (1990). *Acts of meaning*. Harvard University Press.
- Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge University Press.
- Celce-Murcia, M. (Ed.). (2001). *Teaching English as a second or foreign language* (3rd ed.). Heinle & Heinle.
- Council of Europe (CEFR) (2001). *Common European framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment*. Cambridge University Press.
- Ellis, R. (2015). *Understanding second language acquisition* (2nd ed.). Oxford University Press.
- Er, A. (2008). Çocuklara yabancı dil öğretiminde sınıf içi etkinlik olarak oyun kullanımı. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, (17), 301-310. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ataunikkefd/issue/2770/37034>
- Garton, S., Copland, F. & Burns, A. (2011). *Investigating global practices in teaching English to young learners*. British Council.
- Güngör, M. N. (2016). Turkish pre-service teachers' reflective practices in teaching English to young learners. *Australian Journal of Teacher Education*, 4(2), 137-151. <https://doi.org/10.14221/ajte.2016v41n2.9>

- Halliwell, S. (1992). *Teaching English in the primary classroom*. Longman.
- Johnson, K. E. (2009). *Second language teacher education: A sociocultural perspective*. Routledge
- Kiely, R. & Askham, J. (2012). Furnished imagination: The impact of pre-service teacher training on early career work in TESOL. *TESOL Quarterly*, 46(3), 495-517. <https://doi.org/10.1002/tesq.39>
- Korthagen, F., Loughran, J., & Russell, T. (2006). Developing fundamental principles for teacher education programs and practices. *Teaching and Teacher Education*, 22(8), 1020-1041. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2006.04.022>
- Krashen, D. (1983). *Principles and practice in second language*. Pergamon.
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching* (2nd ed.). Oxford University Press.
- Lewis, M. (1993). *The lexical approach*. Language Teaching Publications.
- Liao, P. (2007). Teachers' beliefs about teaching English to elementary school children. *English Teaching & Learning*, 31(1), 43-76.
- Linse, C. T. (2005). *Practical English language teaching: Young learners*. McGraw-Hill.
- Lwin, S.M. (2016). It's story time! Exploring the potential of multimodality in oral storytelling to support children's vocabulary learning. *Literacy*, 50(2), 72-83. <https://doi.org/10.1111/lit.12075>
- McKay, P. (2012). *Assessing young language learners*. Cambridge University Press.
- Merriam, S. B. (2009). *Qualitative research: A guide to design and implementation: Revised and expanded from qualitative research and case study applications in education*. San Francisco. Jossey-Bass
- Millî Eğitim Bakanlığı (MEB) [Turkish Ministry of National Education (MNE)], (2018). İlköğretim kurumları (ilkokullar ve ortaokullar) İngilizce dersi (2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar) öğretim programı.
- Moon, J. (2000). *English language teaching*. Macmillan Heineman.
- Othman, J. & Kiely, R. (2016). Preservice teachers' beliefs and practices in teaching English to young learners. *Indonesian Journal of Applied Linguistics*, 6(1), 50-59. <https://doi.org/10.17509/ijal.v6i1.2661>
- Pardede, P. (2011). Using short stories to teach language skills. *Journal of English Teaching*, 1(1), 14-27. <https://doi.org/10.33541/jet.v1i1.49>
- Pennington, M. C. & Richards, J. C. (1997). Reorienting the teaching universe: The experience of five first-year English teachers in Hong Kong. *Language Teaching Research*, 1, 149-178. <https://doi.org/10.1177/136216889700100204>
- Piaget, J. (1970). *Science of education and the psychology of the child*. Viking.

- Piaget, J., Grize J. B., Zeminska, A., & Bang, V. (1977). *Epistemology and psychology of functions*. Springer, eBook ISBN 978-94-010-9321-7. <https://doi.org/10.1007/978-94-010-9321-7>
- Phillips, S. (1993). *Young learners*. Oxford University Press.
- Read, C. (1998). The challenge of teaching children. *English Teaching Professional*, April, 8-10.
- Rixon, S. (1999). *Young learners of English: Some research perspectives*. Longman.
- Rixon, S. (2013). *British Council survey of policy and practice in primary English language teaching worldwide*. British Council.
- Scott, A. W., & Ytreberg, L. H. (2001). *Teaching English to children*. Longman.
- Shin, J. K. (2017). Get up and sing! Get up and move! Using songs and movement with young learners of English. *English Teaching Forum*, 55(2), 14-25.
- Shin, J. K. & Crandall, J. (2014). *Teaching young learners English*. National Geographic Learning.
- Slattery, M., & Willis, J. (2001). *English for primary teachers: A handbook of activities and classroom language*. Oxford University Press.
- Urr, P. (2019). Theory and practice in language teacher education. *Language Teaching*, 52, 450–459. <https://doi.org/10.1017/s0261444819000090>
- Vale, D., & Feunteun, A. (2003). *Teaching children English*. Cambridge University Press.
- Vygotsky, L. S. (1962). *Thought and language*. MIT Press.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society*. Harvard University Press.
- Williams, M. (1998). Ten principles for teaching English to young learners. *IATEFL Newsletter* (142), 6-7.
- Wood, D. (1998). *How children think and learn*. Blackwell.
- Xie, R. (2021). The effectiveness of total physical response (TPR) on teaching English to young learners. *Journal of Language Teaching and Research*, 12(2), 293-303. <https://doi.org/10.17507/jltr.1202.11>
- Yağlı, A. (2022). Çocuklara yabancı dil öğretiminde çizgi filmlerin kullanılması: Zou adlı çizgi film örneği. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1. Uluslararası Yabancı Dil Eğitimi Sempozyumu (YABDİLSEM) Özel Sayısı, 33-53. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/gefad/issue/68130/97668>
- Yost, D. S., Sentner, S. M., & Forlenza-Bailey, A. (2000). An examination of the construct of critical reflection: Implications for teacher education programming in the 21st century. *Journal of Teacher Education*, 51(1), 39-49. <https://doi.org/10.1177/002248710005100105>

Principles of Teaching English to Young Learners: Preservice Teachers' Applications in Young Learner Classrooms*

Selma KARA¹

Abstract

The success of teaching foreign languages to children depends on teachers' professional preparation; therefore, it is important to view teacher education programs. The current study investigated the preservice teachers' perceptions of the principles of teaching a foreign language to young learners, their stated activity usage, and the compatibility of their teaching practices with the theory and principles that they learned in their teacher education program. The participants were 50 preservice teachers who were studying at a foreign language teaching department and practicing teaching at primary schools. Data was obtained through a questionnaire, interviews, lesson plans, and observations, which were compared and cross-checked to verify reliability and validity. The results revealed that preservice teachers are aware of the characteristics of young learners; they know the principles of teaching a foreign language to young learners and implement visuals, games, and puzzles in their teaching practice. However, they do not implement storytelling or role-play activities. The study found that preservice teachers know the theory and principles but have difficulties with their implementation during their practice teaching. It is concluded that by gaining insights into preservice teachers' implementations of the theory and principles of teaching young learners, teacher educators may better design teacher training programs.

Article Details

Research Article

Received

18/11/2022

Accepted

13/09/2023

Published

15/01/2024

Key words

Principles of teaching English to young learners, Preservice teachers' practice, Teacher education

---

¹Anadolu University, 0000-0002-3572-0687, syilmaz@anadolu.edu.tr

Suggested Citation:

Kara, S. (2024). Principles of teaching English to young learners: preservice teachers' applications in young learner classrooms. *Pamukkale University Journal of Education [PUJE]*, 60, 114-137. <https://doi.org/10.9779/pauefd.1206738>

Introduction

Teaching foreign languages to children is a rapidly growing field around the world. In recent years, teaching English as a foreign language has gained importance due to reasons such as professional communication, long-term economic development, and job opportunities. Although there have been different opinions about the starting age to learn a foreign language, many countries have taken foreign language teaching at an early age. Shin and Crandall (2014) reported that they conducted a study with English teachers from 55 different countries and found that more than half of these countries start teaching English from the third grade at most. According to a British Council survey (Rixon, 2013), although lowering the age of starting a foreign language brought about increases in resource demand and logistical pressures, a policy decision had been made to lower the age for beginning English in primary school in over one-third of the contexts that took part in the study.

“For language learning success, the quality of the experience that can be offered to the children is very much dependent upon the professional preparation and support given to the teachers who are to carry out the English teaching” (Rixon, 2013, p. 9). In order to have successful teaching, teachers should first know who their learners are and how they learn, and then select appropriate techniques and activities.

Foreign language teacher education aims to equip teachers with the necessary knowledge and skills. As young learners need different teaching techniques and methods of teaching concerning their characteristics, there is a need to equip teacher candidates with the necessary knowledge to teach young learners. In this respect, “Teaching English to Young Learners” is an important course in the language teacher education departments. English Language Teaching Departments in Education Faculties offer third-year students the “Teaching English to Young Learners” course as a requirement of the program. The aim of the “Teaching English to Young Learners” course is to make students aware of the basic terminology, knowledge, and skills about language teaching to children, considering their psychological, emotional, physical, and cognitive characteristics. Within the course content, there is a focus on characteristics of children, principles of teaching young learners, classroom language, classroom management, vocabulary teaching, arts and crafts, multiple intelligences, games, and methodological knowledge related to the teaching of language skills as well as storytelling and drama.

Another important course in the language teacher education departments is “Practicum”. The aim of the “Practicum” course is to make preservice teachers practice what they have learned during their

education in real classroom settings. Within the scope of the “Practicum” course, preservice teachers are appointed to different schools ranging from primary to high school, and they visit these schools to practice teaching. If they are appointed to primary schools, with the knowledge they gained in the “Teaching English to Young Learners” course, preservice teachers are expected to use the techniques and principles of teaching foreign languages to children in their practice.

Studies on teacher education show that teacher candidates’ perceptions and experiences about teaching greatly affect their teaching and teaching practices (Borg, 2003; Johnson, 2009; Kiely & Askham, 2012). Pennington and Richards (1997) conducted a study with a group of preservice teachers in Hong Kong and investigated whether the preservice teachers applied the principles they acquired during their teacher education. As a result of this research, they found that preservice teachers did not use many of the principles they learned during teacher training. In this respect, it is an important research topic in teacher education whether preservice teachers apply the knowledge they have acquired during their education in a real classroom environment.

The current study aims to investigate preservice teachers’ perceptions of the principles of teaching English to young learners and how they apply these principles during their teaching practice. In particular, answers to the following questions were sought in the study:

1. Are the preservice teachers’ stated activity use and perceptions of teaching English to young learners compatible with the principles?
2. To what extent are preservice teachers’ language teaching practices compatible with the principles?

“Teaching English to young learners involves more than merely teaching the language. Both the social and cognitive development of learners, as well as the linguistic, need to be taken into account when planning for and working with the five to sixteen age group” (Williams, 1998, p. 50). It is important to know the difference between teaching adults and children and apply the principles of teaching English to young learners since teaching young learners is quite different considering their characteristics and the ways they learn. Preparing teacher candidates for success in young learner classrooms and improving educational outcomes is a fundamental challenge in teacher education. Taking a closer look at the perceptions and practices of preservice teachers in teaching English to young learners would provide insight into teacher education programs. For teacher trainers and curriculum designers, it is important to know whether preservice

teachers can put theory into practice for the improvement of the programs.

Young Learners: Characteristics and How They Learn

Phillips (1993) and Rixon (1999) defined young learners as those aged between five and twelve years old. Scott and Ytreberg (2001, p. 1) divided young learners into two main groups: “five- to seven-year-olds, and eight- to ten-year-olds”. They added that each group has its own abilities for doing things and recognizing the world around them. According to Scott and Ytreberg (2001, p. 2):

Five- to seven-year-old children can talk about what they are doing, tell you about what they have done or heard, plan activities, argue for something, use their vivid imaginations, use a wide range of intonation patterns in their mother tongue, understand direct human interaction; they use language skills long before they are aware of them, have a very short attention and concentration span, are happy playing and working alone, love to play and learn best when they are enjoying themselves.

The second group of young learners according to Scott and Ytreberg (2001, p. 2) are “those aged between eight- to ten-year-olds”. They ask questions all the time, rely on the spoken word as well as the physical world to convey and understand meaning, and are able to work with others.

Brumfit et al. (1991) noted that young learners are keen, enthusiastic, and motivated learners, and they can easily be stimulated. According to Brewster et al. (2001), “young learners have a greater facility than adult learners for understanding and imitating what they hear” (p. 3–4).

Piaget, Vygotsky, and Bruner’s learning theories offer implications for teaching foreign languages to young learners. Piaget (1970) emphasized that a child’s thinking develops gradually and all children go through cognitive developmental stages; the last step of logical thinking is intellectual skills. He further explained that the child passes through a series of stages, and the child is capable of some types of thinking but still incapable of others at each stage. For Piaget et al. (1977), children are active learners and learn through interactions with the objects around them.

On the other hand, Vygotsky (1978) argued that children are social and that learning occurs in the area of their zone of proximal development as a result of interaction with other people. Vygotsky (1978) suggested that what a child can do with skilled help differs from child to child. Different children at the same point in development will make different uses of the same help from an adult. For Vygotsky (1962), adults are facilitators and make things accessible to children.

According to Bruner (1983; 1990), adults help children in the learning process, and thus children can solve the problems they encounter. For

Bruner (1975a; 1975b), language is the most important tool for cognitive growth, and he introduced the term “scaffolding” which is the kind of verbal version of the fine-tuned help. The implications of these perspectives and theories of learning provided valuable insights for teaching language to young learners.

Theories of learning and characteristics of young learners have led many researchers and scholars to emphasize the characteristics of young learners and how they learn to establish principles when teaching foreign languages to children. Children of different ages show different emotional, linguistic, and cognitive characteristics. According to Slattery and Willis (2001), children under seven years learn a foreign language by hearing it as they acquire their mother tongue and learn new words and expressions incidentally through play, not consciously. They like to imitate and play with the sounds of the language but since they do not know how to read and write in their mother tongue, it is necessary to repeat them frequently by speaking and playing. Lastly, when they are exposed to a foreign language a lot, their grammar will develop gradually (p. 4). On the other hand, for children aged seven to twelve, Slattery and Willis (2001) note that they have just started to learn to read and write in their mother tongue. They can understand the difference between the real and the imaginary, they learn to work together and they can take responsibility. This age group can take part in classroom activities and routines (p. 5).

Learning theories have shed light on how children learn languages. Children's cognitive development periods and their characteristics revealed that teachers who teach children should prepare activities suitable for their developmental periods.

Principles of Teaching English to Young Learners

A teacher who is teaching children a foreign language should know the basic physical and psychological needs of children and should consider their cognitive, emotional, and linguistic developmental stages (Linse, 2005). “The way children learn a foreign language, and therefore the way to teach it, obviously depends on their developmental stage” Phillips (1993, p. 7). In other words, teachers teaching young learners should consider their characteristics, use teaching techniques appropriate for their developmental stages, and prepare activities suitable for children’s learning characteristics.

Cameron (2001, p. 8) noted that “Vygotsky’s ideas will help in constructing a theoretical framework for teaching foreign languages to children. In deciding what a teacher can do to support learning, we can use the idea that the adult tries to mediate what next the child can learn; this has applications in both lesson planning and in how teachers talk to pupils”. Furthermore, Wood (1998) made a note of what Bruner

called scaffolding and added that teachers can help children in a way to attend to what is relevant. For example, they can suggest, praise the significant, provide focusing activities, adopt useful strategies to encourage rehearsal, and they can remind and model.

Shin and Crandall (2014) stated that teachers should benefit from the flexibility of young minds and suggested the following principles for teaching children a foreign language: Supplement activities with visual materials, real objects, and movement, colorful images, toys, and puppets; since children's attention span is short, keep your activities around 10-15 minutes and move from activity to activity; use different skills, quiet and noisy activities, different groupings like pair work, group work, whole class; base your teaching on themes; use contexts and storytelling (p. 5).

Williams (1998) presented ten principles for teaching English to young learners. These principles are as follows: Young learners are not familiar with the language as a system; therefore, the teacher should use topics to contextualize the target language in the English language classroom. Teachers should use meaningful, involving, and interesting topics within young learners' life experiences. Second, learning is an interactive process, and understanding and transmitting messages is the most important aspect of language learning, Therefore, the teacher should encourage social interaction. Third, to help young learners have a collaborative talk and negotiate meaning, it is important to use real-life-like and authentic tasks. These tasks help learners work together to solve problems and exchange ideas, and teachers should support the negotiation of meaning and collaborative talk. Fourth, children should encounter challenges and take risks in order to be active participants in the classroom. If they do not take any risks, they will not become independent and thus be demotivated. However, within their zone of proximal development, these challenges need to be scaffolded; therefore, the teacher should allow young learners to become active participants in the learning process. Fifth, in young learner classrooms, learners encounter oversimplified language pitched at their level. However, there is a need for exposure to language in a wider context, so the teacher should pitch input within the zone of proximal development. Next, in young learner classrooms, students can be exposed to comprehensible and meaningful language at the discourse level through the use of games, stories, and songs, and the teacher should introduce language at the discourse level. Seventh, children need to work within a familiar context, and the interaction in the classroom should be purposeful and meaningful. They need to know why they are doing things in the classroom, and they need answers; thus, teachers should plan purposeful and meaningful activities within a familiar and clear context. Next, the teacher should help learners become more autonomous and independent by introducing pair and

group work and using reference materials and dictionaries that make children independent of the teacher. Another principle is that the teacher should develop a non-threatening, supportive, and enjoyable learning environment. Learners need to feel secure to achieve success, and learning becomes enjoyable when they feel secure. Young learners should be valued as individuals; topics should be relevant to their lives and interesting; and activities should be meaningful and purposeful. Finally, it is important to assess young learners in the classroom so that they complement and mirror what you do in the classroom (p. 6-7).

Moon (2000) stated that children may infer meaning from situations, which is helpful in language acquisition since it enables them to understand what is occurring in a story, a film, or a conversation. Children are allowed to employ their capacity for meaning-seeking via the use of communication games, drama, project work, and storytelling. She further noted teaching chunks to children is highly beneficial by allowing them to take control and utilize ready-made language pieces for themselves; thus, they may participate and gain greater exposure to information for language learning and practice.

Lastly, Moon (2000, p. 7) made a note of having fun in the classroom and stated that:

children have a great capacity to enjoy themselves. When they are enjoying themselves, they are usually absorbed by the activity and want to continue with it. If pupils enjoy the learning activities, they will be more involved, and this may increase their desire to continue. This is very positive for language learning because, if children want to continue with an activity for some time, it will give them more exposure to language input and more chance to practice the language.

In the Turkish context, Er (2010) touched upon the positive effects of using games in foreign language teaching as an in-class activity in terms of student motivation and stated that games support active learning, create a real communication environment, and create the opportunity to use the language in a real environment. Akça and Atmaca (2022) investigated the phonological awareness skills of young learners of English and found that worksheets, games, videos, songs, and audio dictionaries were among the activities that would improve children's pronunciation and listening skills. In his study, Yağlı (2022) investigated the benefits of using cartoons as a material in teaching foreign languages to children and stated that it is necessary to use different sources such as comics, illustrated stories, advertising posters, and cartoons as a contribution to classroom lessons and practices in foreign language teaching.

The latest English Language Teaching Program for young learners in Turkey was prepared by the Turkish Ministry of National Education (MNE) in 2018 by using The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) as reference. The instructional design

suggested by the curriculum includes teaching young learners through songs, games, hands-on activities, and context-embedded activities. By considering the cognitive, physical, and linguistic developmental stages and characteristics of young learners, it is concluded that contextualized, visually supported, activity-based language learning and having fun and games in young learner classes make foreign language learning enjoyable and memorable.

Preservice Teacher Preparation for Teaching Young Learners

Teacher education programs intend to help preservice teachers be aware of theories and principles for teaching young learners and use this knowledge in their teaching. However, research indicates that the transfer from theory to practice may not be as sufficient as expected (Korthagen et al., 2006). Urr (2019) noted that there is a dissonance between theory and practice. Yost et al. (2000) stated that most preservice teachers turn back to the ways they were taught when they practice teaching. On the other hand, Brouwer and Korthagan (2005) argued that when the teacher education program provides opportunities to relate theory to practice, teacher education has the potential to improve. In order to improve teacher education and ensure that it is achieving its goal of educating teacher candidates for young learner classrooms, it is important to gain awareness of how preservice teachers perceive the teaching principles that they learned in their teacher education program and how they implement theory and principles in a real classroom setting.

As for the previous research focusing on the principles of teaching English to young learners and teaching practice, several studies investigated preservice teachers' beliefs about teaching English to young learners in different contexts. Liao (2007) compared the belief systems of in-service teachers with those of their preservice teachers in the Taiwanese context. She investigated the beliefs of teachers in three major areas: (1) the nature of children's English development, (2) teaching methods and techniques, and (3) self-efficacy as an English teacher. For the teaching methods and techniques, she found that participants considered the use of singing, role-playing, games, multimedia equipment, and cultural education as crucial teaching approaches and strategies. Similarly, Othman and Kiely (2016) explored preservice teachers' beliefs about teaching English to young learners. In this study, the participants were seventy preservice English teachers in Malaysia. The results showed that participants favored communicative language teaching (CLT) in their classroom practices, and they used games, action songs, and role plays to promote learners' active participation. In the Turkish context, Arıkan and Çelik (2012) concluded that language teaching programs should train preservice teachers to fulfill the requirements of their profession most successfully

in the social and cultural conditions they may encounter in the future. Güngör (2016) investigated the gap between preservice teachers' experience, theoretical considerations, and the problems they face when teaching English to young learners. She concluded that reflective tools and techniques are effective in the development of knowledge. As a whole, there seems to be a lack of studies focusing on preservice teachers' applications of principles of teaching English to young learners in the Turkish context. The present study will fill the gap by exploring how preservice teachers perceive and implement the principles of teaching English to young learners. Therefore, the present study aims to investigate how preservice teachers perceive and use the principles that they have learned in their "Teaching English to Young Learners" course by taking the characteristics of young learners into account and by considering the ways that young learners learn. The principles that are taught in the "Teaching English to Young Learners" course are composed of the theories, ideas, and instructional recommendations given in the literature and suggested by the Turkish Ministry of National Education (2018).

Method

The purpose of the current study is to find the preservice teachers' perceptions of principles and whether their practices are in line with the principles of teaching English to young learners.

Participants

The study was conducted with 50 preservice teachers who were studying at a state University at the Faculty of Education during the 2021–2022 academic year. In their fourth year, the students take a "Practicum" course, and in the context of this course, they are appointed to different schools for teaching practice. Preservice teachers visit these schools six hours a week and they observe classes and teach. For their practice teaching, they are expected to show theoretical knowledge that they gained in their teacher education program. The students who are appointed to primary schools are expected to teach using the knowledge they have acquired in the "Teaching English to Young Learners" course by considering the age of their students. In this context, all of the preservice teachers who were appointed to primary schools for the "Practicum" course during the 2021–2022 academic year were chosen as participants.

Data Collection Tools and Procedures

Data was collected via multiple methods of data collection. Data was triangulated and analyzed: questionnaire, interviews, lesson plans, and observations were compared and cross-checked to verify reliability and validity.

The first group of data was collected with a questionnaire asking for preservice teachers' perceptions and applications of the principles of teaching English to young learners. The principles of teaching English to young learners in the questionnaire were based on the scientific knowledge given during the course "Teaching English to Young Learners". Within the course content, these principles are chosen from those that are provided by the literature, and by the Turkish Ministry of National Education, English Language Teaching Program for Primary and Lower Secondary Students in Türkiye (2018). The items of the instrument were prepared by the researcher according to the content of the "Teaching English to Young Learners" course. For the validity of the instrument, the items were checked by three instructors who teach the same course, and it was made sure that all the principles that were taught in the "Teaching English to Young Learners" course were included. In the questionnaire, preservice teachers stated how dependent they were on the principles of teaching English to young learners by indicating how frequently they think activities should be used on a five-point Likert scale using "(1) = Never, (2) = Rarely, (3) = Sometimes, (4) = Often, (5) = Always". For the internal consistency and reliability of the questionnaire, Cronbach's alpha was calculated. A Cronbach alpha coefficient of 0.79 was obtained, which indicated a quite high level of consistency. Since the aim of the current study is to investigate whether preservice teachers can put the theory that they learned during their education into practice, they were not given any training prior to the investigation, but they were asked to remember the theory and principles of teaching English to young learners as they teach.

The second group of data was gathered via a semi-structured interview. The interview protocol was developed based on the principles of teaching English to young learners. At the end of the "Practicum" course in their 4th year, preservice teachers were asked about the implementation of principles to their teaching practice with open-ended questions and they were asked to explain and justify their answers. While answering the questions during the interviews, the participants were asked follow-up questions to ensure that their initial responses were understood accurately. As Merriam (2009) noted, with a semi-structured approach, it was possible to formulate more probing questions based on the participants' responses. Each interview took about 20 minutes to complete with each participant. Each interview session was recorded and transcribed for the analysis of the results. Two independent data coders analyzed the data for intercoder reliability. The main purpose of the interviews was to elicit whether preservice teachers knew how to teach young learners and whether they implemented theory into their classroom practices.

The third group of data was obtained from the lesson plans that the preservice teachers wrote. Within the context of the “Practicum” course, each preservice teacher writes ten lesson plans and teaches based on their lesson plans. The lesson plans and teaching practices are graded by the instructors who teach the “Practicum” course. In the year the study was conducted, preservice teachers were asked to write lesson plans, and they were asked to teach based on their lesson plans as a requirement of the “Practicum” course. Each preservice teacher wrote ten lesson plans, and their lesson plans were graded in the context of the “Practicum” course. For the purpose of the current study, three lesson plans from each preservice teacher’s portfolio were analyzed to investigate whether they implemented activities that are suitable to the principles of teaching English to young learners.

The teaching practices of preservice teachers were observed with a checklist to see whether they implement activities that are suitable to the principles of teaching English to young learners. The checklist was developed by the researcher based on the principles, and it provided organization and direction to the observations and helped to focus on whether classroom activities, learning activities, materials presented, and interactions in the classroom are suitable to the principles of teaching English to young learners. This checklist was also checked by three instructors who teach the “Practicum” course. Within the context of the “Practicum” course, the instructor observes at least one of the teaching practices and gives feedback to the preservice teacher. During the term the data was gathered, 50 preservice teachers were teaching at five different primary schools, and there were seven “Practicum” course instructors guiding these preservice teachers in their teaching practice. For the purpose of the current study, two of the teaching practices of each preservice teacher were observed. The researcher had the opportunity to observe twenty different classes. At the end of each observation, the instructor and the preservice teacher had a feedback session, and the preservice teachers reflected on the activities they used. These reflections gave insight into what they think of and how they apply the principles of teaching to young learners. Since the researcher observed twenty classes, the remaining teaching practices were observed by the instructors of the “Practicum” course with the checklist given by the researcher. The other instructors’ observations and their checklists were discussed with the researcher, and they agreed on whether the applications of preservice teachers are in line with the principles.

Ethical Procedures

Ethical committee approval for the current study was obtained from the Ethics Committee of Anadolu University (Num: 309751; Date: 29.04.2022). All participants were given an informed consent form to

reassure them that their participation in this study was voluntary. Participants were fully informed about the study's aims and ensured that their responses to the questionnaire, their lesson plans, and classroom observations of their teaching practices would be kept anonymous and used solely for academic reasons and for the purpose of the specific research paper.

Data Analysis

The quantitative data obtained from the questionnaire was analyzed through SPSS 28.0.1 "Statistical Package for the Social Sciences" for descriptive statistical analysis. The means and standard deviations were calculated in order to find the participants' views and applications regarding the principles of teaching English to young learners. For the qualitative analysis, the data obtained from the interviews were transcribed and analyzed to further understand how much the participants believed in the principles of teaching young learners and implemented the principles while teaching. In addition, lesson plans were analyzed, and the practice teaching of preservice teachers was observed using the checklist to investigate the preservice teachers' applications of principles. To verify reliability and validity, data was triangulated; questionnaires, interviews, lesson plans, and observations were compared and cross-checked.

Findings and Discussion

In the current study, there were two types of findings: quantitative data derived from the questionnaire and qualitative data derived from the interviews with the preservice teachers, their lesson plans, and classroom observations of teaching practices.

First, the results obtained from the Likert-type questionnaire are presented. On a scale from 1 to 5, the frequency of preservice teachers' perceptions and stated usage of activities were analyzed. Table 1 shows the results of the means of the preservice teachers' perceptions and stated usage of activities that are suitable to the principles of teaching English to young learners.

Table 1

Preservice Teachers' Perceptions and Stated Usage of Activities Based on the Principles of Teaching English to Young Learners

Item No.	Mean	St. Dev.
1. My teaching includes active student participation	4.52	0.56
2. I use storytelling	2.20	0.60
3. I use songs	4.10	1.25
4. I base my teaching on activities for student participation	4.70	0.54
5. I teach in a context	4.25	0.78
6. I make them play games	4.20	1.18
7. I use role-play activities	3.21	1.10

8. I use pair and group work activities	4.08	0.70
9. I carry out listening activities in the classroom.	4.30	0.75
10. I use visual aids like pictures, real objects, flashcards	4.75	0.65
11. I use repetition	3.70	1.19
12. I give them fun activities	4.45	0.54
13. I teach grammar explicitly	2.10	0.80
14. I use mother tongue to explain	1.50	0.54
15. I consider different intelligence types while preparing activities	3.20	1.23

Results of the descriptive statistics displayed that “I use visual aids like pictures, real objects, and flashcards” (item 10, mean: 4.75) was stated by preservice teachers as the most used item. The participants stated that they base their teaching on activities for student participation (item 4, mean: 4.70), and their teaching includes active student involvement (item 1, mean: 4.52). Preservice teachers stated that they give fun activities (item 12, mean: 4.45), carry out listening activities in the classroom (item 9, mean: 4.30), and teach in context (item 5, mean: 4.25). They also stated that they make young learners play games (item 6, mean: 4.20). In accordance with the principles of teaching young learners, the least commonly used items were “I use mother tongue to explain” (item 14, mean: 1.50) and “I teach grammar explicitly” (item 13, mean: 2.10). The preservice teachers’ statements with regard to using visuals, student participation, and fun and games in young learner classrooms are in accord with the principles of teaching English to young learners. As Piaget (1970), Vygotsky (1978), and Bruner (1983; 1990) imply, young learners learn through visuals, games, and in a context; all of these evoke interest. Shin and Crandall (2014) suggest teaching with visual materials and real objects and using contexts. Accordingly, the research also claims that the use of activities such as games, stories, visuals, and songs provide natural opportunities for children to learn a new language (Garton et al., 2011; Liao, 2007). Nevertheless, the results of the current study showed that preservice teachers do not use role-play activities (item 15, mean: 3.20), and they do not consider different intelligence types while preparing activities (item 7, mean: 3.21). The findings displayed that most of the preservice teachers stated that they do not use storytelling activities in their practice (item 2, mean: 2.20). In contrast to these findings, considering the characteristics of young learners and how they learn, the literature suggests that teachers should consider different intelligence types while teaching and role-play activities help young learners gain communicative competence (Liao, 2007; Vale & Feunteun, 2003).

The Results of the Interviews

The purpose of the qualitative part was to verify the information given in the questionnaires to find out whether preservice teachers’ practices

in the young learner classrooms are consistent with the principles of teaching foreign languages to young learners. Interview data were transcribed, and in addition, the preservice teachers' lesson plans were analyzed to verify the interview data. The preservice teachers' commitment to the principles and the activities they implement in line with the principles are given in Table 2 as percentages, and Table 3 shows the preservice teachers' practices that do not comply with the principles.

Table 2

The Results of Interviews (Preservice Teachers' Commitment to the Principles and the Activities They Implement)

Items	Participants (%)
Using visuals	96
Not using mother tongue	96
Using fun activities	94
Employing active participation activities	92
Considering the characteristics of young learners	90
Presenting language in context	60

Table 3

The Results of the Interviews (Preservice Teachers' Practices that Do Not Comply with the Principles)

Items	Participants (%)
Not using storytelling	70
Not using role-play activities	80

Interview results revealed that most of the preservice teachers agreed that children have different characteristics. More than half of the explanations were related to the differences among children, as in the following examples:

Pre-service teacher1: Every person is different, and children learn in different ways. So, every child is different as well.

Pre-service teacher2: There are different types of learners like visual, auditory, and kinesthetic and they all learn differently so this statement is correct.

Pre-service teacher3: Some children learn faster but some of them learn slowly. So, we should give all of them the chance to participate when they are ready.

During the interview, to probe the first question, a follow-up question was asked, "Do children learn differently from adults?". The majority of the preservice teachers (45 participants) recalled the characteristics of young learners. Similar to what McKay (2012) and Read (1998) emphasize, most of the preservice teachers in the present study thought that children are not similar to adults. The preservice teachers talked about some different characteristics of young learners as stated by Shin and Crandall (2014), like young learners are imaginative,

creative, have short memories, have limited motor skills, and learn in chunks. This is an important finding, as knowledge about the characteristics of young learners is important for teachers to adjust their teaching according to how children learn.

Another question focused on preservice teachers' knowledge about the characteristics of young learners "What do you do while teaching if you are concerned about their characteristics?". The preservice teachers stated that they use visuals (48 participants) and kinesthetic activities (42 participants) as noted by Halliwell (1992). This interview result supports the findings obtained from the questionnaire and it shows that most of the preservice teachers could implement their knowledge of children's characteristics when teaching young learners. Preservice teachers stated that children are visual and kinesthetic learners and most of them stated that they use kinesthetic activities including games, songs, and puzzles. These results indicate that preservice teachers could teach following children's characteristics. This finding is similar to Xie's (2021) finding, which points out that children have distinct characteristics and it is important to teach according to the characteristics of children.

Concerning having fun activities in young learner classes, most of the preservice teachers (47 participants) stated in the interviews that they use fun in the classroom, and the mean score for this item is 4.45 in the quantitative data. The preservice teachers stated some reasons for having fun in the classroom, for example:

Pre-service teacher 4: We should provide fun activities to keep them engaged.

Pre-service teacher 5: Especially while they are learning a foreign language this is the most important. Because learning with fun makes them like the lesson, and fun activities make them more interested in the lesson.

Pre-service teacher 6: Children can get bored and get distracted easily. If we use fun activities we can get their attention, motivate them, and make them eager to participate in the activities we do.

The preservice teachers agreed about the importance of carrying out fun activities in the classroom. Most of the participants stated that listening activities such as songs, videos, and games make learning fun for young learners. This finding is important because, as Othman and Kiely (2016) state, when learning is fun, it is likely to be more memorable, and having fun in the language classroom can facilitate young learners' language development. In line with the findings of the present study, Shin (2017) also makes a special note of songs and states that fun is beneficial for learning.

The results of the interviews displayed that the majority of the preservice teachers (46 participants) employ active participation activities in their classrooms. When they were asked, "What kind of activities do you give them for active participation?", the preservice

teachers' answers included question-answer sessions, singing songs, and games. Some of the participants (18 participants) stated that in younger classes, students did not work in pairs or groups properly and turned to their mother tongue; therefore, they did not use pair or group work activities for active student participation. Although it is contrary to the principles of teaching English to young learners, this finding is similar to that of Xie (2017), who emphasizes that when young learners are asked to work in pairs, some of them are reluctant to communicate.

These findings from the interviews show that preservice teachers use activities like singing songs and playing games, and they try to have fun in the classrooms in accordance with the principles.

For the item "teaching grammar explicitly", participants mostly pointed out that they present the language within a fun and meaningful context (30 participants), and in order to provide implicit teaching, they try to teach language in chunks without making children analyze the bits. These interview results are in line with the principles of teaching English to young learners. As Lewis (1993) notes "foreign language teaching might be looked at from the perspective of "multiword chunks" and it is important to develop learners' abilities to chunk successfully". The literature highlights that the most beneficial way to teach grammar is to create a context to present language (Brown, 2001; Celce-Murcia, 2001; Larsen-Freeman, 2000). Shin and Crandall (2014) focus on young learners and teaching grammar implicitly as one of the principles of teaching English to young learners. In line with the literature, the interview results in the present study show that preservice teachers try to teach language in context without an explicit focus on grammar.

The interview results revealed that the majority of preservice teachers (48 participants) do not use mother tongue in the classroom because they think that young learners should hear a foreign language spoken, as stated in their "Teaching English to Young Learners" course. The participants noted that they clarify meaning by using visual aids, mime and gestures, facial expressions, and they act out and demonstrate. Two participants stated that they use mother tongue to give instructions and that when children do not understand what is said.

As stated in the results of the questionnaire, preservice teachers (35 participants) stated in the interview that they do not use storytelling activities in the young learner classes because it is difficult to tell stories and prepare materials, and also because it is difficult to find stories that will contain content in the curriculum. 15 participants stated that they would like to have storytelling activities but do not have time during their practice for the "Practicum" course. It is suggested in the literature (Cameron, 2001; Lwin, 2016; Pardede, 2011) that active involvement of children and story activities can have positive effects on their language

skills and vocabulary learning. In contrast to the literature, the results of the interviews in the present study show that preservice teachers do not implement storytelling in their teaching practices.

The interview results showed that preservice teachers (40 participants) do not want to use role-play activities with young learners because it is difficult for them to give instructions and make the roles clear for the young learners. This finding is inconsistent with the literature. For example, Cameron (2001) states that one of the characteristics of young learners is that they work hard to make sense of what teachers ask them to do; they quickly work out what is expected of them.

Lesson Plans and Observations of Teaching Practices

In order to verify the data from the questionnaire and interviews, the preservice teachers' instructional practices were investigated. Each preservice teacher wrote ten lesson plans in total during the 2021–2022 academic year. All lesson plans were read and given feedback by the instructor in the context of the “Practicum” course. For the purpose of the present study, three lesson plans from each participant were randomly selected to check whether preservice teachers implement principles of teaching English to young learners in their teaching practices in the young learner classrooms. Each lesson plan was reviewed by two independent raters, and an inter-rater agreement of 100% was obtained. The lesson plans were analyzed, and the items were categorized. Table 4 shows the results of the analysis of the lesson plans and which activities and applications are in accordance with the principles of teaching young learners. Table 5 shows the preservice teachers' lesson plan analysis that the results do not comply with the principles.

Table 4

The Results of Analysis of Lesson Plans (Activities and Applications in Accordance with the Principles of Teaching Young Learners)

Items	Participants (%)
Visual aids like pictures, real objects, flashcards	90
Activities like whole class question-answer for student participation	90
Puzzles	80
Games	70
Listening activities with videos	72
Songs	75

Table 5

The Results of Analysis of Lesson Plans (Preservice Teachers' Practices that Do Not Comply with the Principles)

Items	Participants (%)
Without context	70
Vocabulary items as isolated units	65

The analysis of lesson plans revealed that while teaching English to young learners, preservice teachers use visual aids like pictures and flashcards and they demonstrate rather than use mother tongue. The analysis of the lesson plans also showed that the most commonly used activities for young learners are games and puzzles. Preservice teachers use listening activities with videos, but mostly they use these videos to get the attention of the young learners. The use of games, puzzles, and listening activities are also regarded as fun activities in the context of the present study. Contrary to the principles of teaching young learners, there were some lesson plans that focused on teaching grammar explicitly. Concerning grammar teaching, Ellis (2015) and Krashen (1983) state that second language acquisition is a subconscious and implicit process. For young learners, the literature suggests that instead of teaching grammar explicitly, contexts such as stories or songs, and games are beneficial (Moon, 2000; Rixon, 2013; Shin & Crandall, 2014). Moreover, activities such as oral repetition of language items and vocabulary were identified in the lesson plans of preservice teachers. Although participants said in the questionnaire and interviews that they teach in context, lesson plan analysis showed that they have difficulty creating context. Contrary to the literature, while teaching vocabulary, some of the preservice teachers teach vocabulary items as isolated bits without having any context.

For further analysis, 20 lessons were observed by the researcher to check whether preservice teachers really implement activities in their teaching as stated in their lesson plans and as stated in the questionnaire and interviews. The preservice teachers teach for their "Practicum" course, and within the scope of this course, the lessons to be observed were decided by the researcher according to the hours that fit the schedules of the researcher and the preservice teacher. A checklist was used to identify the observations and activities they used. After each observation, there was a feedback session, and preservice teachers explained the reasons why they thought the way they did. Tables 6 and 7 show the results of classroom observations.

Table 6

The Results of Classroom Observations (Activities and Applications in Accordance with the Principles of Teaching Young Learners)

Items	Participants (%)
Visuals	90
Puppet	15
Games	70

Table 7

The Results of Classroom Observations (Preservice Teachers' Practices that Do Not Comply with the Principles)

Items	Participants (%)
No active participation	60
Listening without a purpose	45
Classroom management problem in the activities	65

In the classroom observations, the use of a checklist helped identify the activities that were in line with the principles. An important finding is that although the activity is prepared considering young learners, preservice teachers have difficulty applying these activities. The results of classroom observations showed that preservice teachers use visuals to give meaning; they use body language, mime, and gestures to explain; they mostly prefer videos to provide visual and audio; the materials they used are colorful; and some of the preservice teachers use puppets to introduce a context. These findings are consistent with the principles of teaching English to young learners.

Although the activities are in line with the principles of teaching English to young learners, some problems were identified in the use and applications of the activities in the classrooms during the observations. First, some of the preservice teachers could not involve all the young learners in active participation. Second, when they made children play games, they had difficulty with organization, monitoring student participation, and classroom management. Some of them asked young learners to watch a video, but there was no purpose in the activity. Most of the preservice teachers had difficulty creating context. Besides, classroom observations of their teaching practices revealed that preservice teachers did not use role-play activities and storytelling for their teaching practice. These results display that the preservice teachers know the principles but it seems that they need practice in the application of principles and classroom management abilities. This finding is similar to Liao (2007) who concludes that preservice teachers should understand and apply various teaching methods and techniques and improve their classroom management abilities. The results of the current study indicate that preservice teachers need to base their teaching on skills to teach young learners as stated by Güngör (2016), in the "Practicum" class, self and peer reflection may prove beneficial (p. 149).

Conclusion and Suggestions

It is clear that what preservice teachers implement in their teaching is influenced by theories and principles that they were taught during their education. The current study set out to investigate the extent to which

the principles of teaching English to young learners are manifested in the classroom practices of preservice teachers.

According to the results of the study, preservice teachers were mostly aware of the characteristics of young learners and how they differ from adults in learning as they were taught in their "Teaching English to Young Learners" course. The results of the study indicated that the preservice teachers' practices in their classroom reflected the major principles of teaching language to young learners, like using visuals and games. These practices seemed to align with the philosophy of the current English language teaching program for the primary school level presented by the Ministry of National Education (2018). Yet, the preservice teachers seemed to have difficulties applying some of the principles. The findings of the current study gave similar results to those of Pennington and Richards (1997), who found that preservice teachers had difficulties applying the teaching principles. In the questionnaire, preservice teachers showed that they are aware of the principles of teaching English to young learners, but analysis of their lesson plans and classroom observations displayed that the preservice teachers mostly have difficulty in reflecting this knowledge into their teaching. They had difficulty creating context and involving students by including active student participation. Their practice did not include storytelling or role-play activities. Being aware of the principles, in their practice, they had difficulties with creating context, classroom organization, and classroom management in the implementation of the activities they use.

It has been argued that teacher education programs should facilitate teacher candidates to learn the differences between young learners and adults and equip them with the techniques and principles to teach young learners; they should be trained to reflect what they know in their instructional practices. Theoretical knowledge forms an important part of the teaching profession. This theoretical knowledge concerning young learners' language learning should be directly linked to classroom experiences. Linking theory with practice throughout the instructional period in their teacher education program would allow teacher candidates to find their individual ways to fill the gap between theory and practice and develop appropriate teaching techniques following the principles of teaching English to young learners. This can be done by explaining or eliciting the concepts, discussions, reflections, and applications. There seems to be a need to extend the course throughout the teacher education program.

As teacher educators expect preservice teachers to be prepared to teach young learners and implement the knowledge they gained in their courses, there is a need to help learners in their "Teaching English to Young Learners" courses to evaluate, understand, and improve their

teaching skills and preparedness levels to teach English to young learners. Since teaching English to young learners is an important branch of teacher education programs, and demands high qualifications, more importance should be given to this field. It is worth noting that young learner language teacher education programs might be composed of a combination of theory, awareness-raising activities, experiential activities, demonstration activities, research, and providing feedback about the performance in class.

From the “teaching practice” point, the results show that teacher education programs have the potential to present knowledge but in promoting teaching practices of preservice teachers, it seems that support is absent. Ogilvie and Dunn (2010) put forward a similar finding and stated that teacher education programs promote innovation in educational practices but the problem is the lack of support for preservice teachers. The support that preservice teachers will get might take different forms like conferences before preparing lesson plans to remind the preservice teachers of the principles of teaching young learners or feedback on each preservice teacher’s lesson plan before teaching practice. Reflective practices such as keeping diaries might be inserted after teaching practice to make preservice teachers more aware of the ways they teach young learners and the ways young learners learn. The preservice teachers in the present study were exposed to theoretical concepts but during their teaching practice, they did not get support to translate theory into practice. Therefore, it can be concluded that providing purposeful learning experiences and assisting and supporting preservice teachers in teacher education programs would be beneficial for teacher preparation and linking theory to classroom practice.

Ethics Committee Approval: *This research was conducted with the permission of Anadolu University ethics committee with the decision numbered 309751 and dated 29.04.2022.*

Conflict of Interest: *There is no conflict of interest that could improperly affect the work of the author.*

Author Contribution: *The research author has fulfilled her duties during the process of revealing the study.*

References

- Akça, İ. A. & Atmaca, Ç. (2022). Improving phonological awareness skills of young learners of English in an EFL context. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 56, 314-335. <https://doi.org/10.9779/pauefd.1033281>

- Arıkan, A. & Çelik S. (2012). Öğretmen yetiştirme programlarının İngilizce öğretmen adaylarını ilköğretimde İngilizce öğretimine ne kadar hazırladığına yönelik nitel bir araştırma. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32, 77-87. <https://doi.org/10.9779/PUJE498>
- Borg, S. (2003). Teacher cognition in language teaching: A review of research on what language teachers think, know, believe, and do. *Language Teaching*, 36(2), 81-109. <https://doi.org/10.1017/S0261444803001903>
- Brewster, J., Ellis, G. & Girard D. (1992). *The primary English teacher's guide*. Penguin English.
- Brouwer, N. & Korthagan, F. (2005). Can teacher education make a difference? *American Educational Research Journal*, 42(1), 153-224. <https://doi.org/10.3102/00028312042001153>
- Brown, D. (2001). *Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy* (2nd ed.). Longman.
- Brumfit, C., Moon, J. & Tongue, R. (1991). *Teaching English to children: From practice to principle*. Pearson English Language Teaching.
- Bruner, J. S. (1975a). From communication to language- A psychological perspective. *Cognition*, 3(3), 255-287. [https://doi.org/10.1016/0010-0277\(74\)90012-2](https://doi.org/10.1016/0010-0277(74)90012-2)
- Bruner, J. S. (1975b). The ontogenesis of speech acts. *Journal of Child Language*, 2(1), 1-19. <https://doi.org/10.1017/s0305000900000866>
- Bruner, J. (1983). *Child's talk: Learning to use language*. Oxford University Press.
- Bruner, J. (1990). *Acts of meaning*. Harvard University Press.
- Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge University Press.
- Celce-Murcia, M. (Ed.). (2001). *Teaching English as a second or foreign language* (3rd ed.). Heinle & Heinle.
- Council of Europe (CEFR) (2001). *Common European framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment*. Cambridge University Press.
- Ellis, R. (2015). *Understanding second language acquisition* (2nd ed.). Oxford University Press.
- Er, A. (2008). Çocuklara yabancı dil öğretiminde sınıf içi etkinlik olarak oyun kullanımı. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, (17), 301-310. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ataunikkefd/issue/2770/37034>
- Garton, S., Copland, F. & Burns, A. (2011). *Investigating global practices in teaching English to young learners*. British Council.
- Güngör, M. N. (2016). Turkish pre-service teachers' reflective practices in teaching English to young learners. *Australian Journal of Teacher Education*, 4(2), 137-151. <https://doi.org/10.14221/ajte.2016v4i1n2.9>

- Halliwell, S. (1992). *Teaching English in the primary classroom*. Longman.
- Johnson, K. E. (2009). *Second language teacher education: A sociocultural perspective*. Routledge
- Kiely, R. & Askham, J. (2012). Furnished imagination: The impact of pre-service teacher training on early career work in TESOL. *TESOL Quarterly*, 46(3), 495-517. <https://doi.org/10.1002/tesq.39>
- Korthagen, F., Loughran, J., & Russell, T. (2006). Developing fundamental principles for teacher education programs and practices. *Teaching and Teacher Education*, 22(8), 1020-1041. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2006.04.022>
- Krashen, D. (1983). *Principles and practice in second language*. Pergamon.
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching* (2nd ed.). Oxford University Press.
- Lewis, M. (1993). *The lexical approach*. Language Teaching Publications.
- Liao, P. (2007). Teachers' beliefs about teaching English to elementary school children. *English Teaching & Learning*, 31(1), 43-76.
- Linse, C, T. (2005). *Practical English language teaching: Young learners*. McGraw-Hill.
- Lwin, S.M. (2016). It's story time! Exploring the potential of multimodality in oral storytelling to support children's vocabulary learning. *Literacy*, 50(2), 72-83. <https://doi.org/10.1111/lit.12075>
- McKay, P. (2012). *Assessing young language learners*. Cambridge University Press.
- Merriam, S. B. (2009). *Qualitative research: A guide to design and implementation: Revised and expanded from qualitative research and case study applications in education*. San Francisco. Jossey-Bass
- Millî Eğitim Bakanlığı (MEB) [Turkish Ministry of National Education (MNE)], (2018). İlköğretim kurumları (ilkokullar ve ortaokullar) İngilizce dersi (2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar) öğretim programı.
- Moon, J. (2000). *English language teaching*. Macmillan Heineman.
- Othman, J. & Kiely, R. (2016). Preservice teachers' beliefs and practices in teaching English to young learners. *Indonesian Journal of Applied Linguistics*, 6(1), 50-59. <https://doi.org/10.17509/ijal.v6i1.2661>
- Pardede, P. (2011). Using short stories to teach language skills. *Journal of English Teaching*, 1(1), 14-27. <https://doi.org/10.33541/jet.v1i1.49>
- Pennington, M. C. & Richards, J.C. (1997). Reorienting the teaching universe: The experience of five first-year English teachers in Hong Kong. *Language Teaching Research*, 1, 149-178. <https://doi.org/10.1177/136216889700100204>
- Piaget, J. (1970). *Science of education and the psychology of the child*. Viking.

- Piaget, J., Grize J. B., Zeminska, A., & Bang, V. (1977). *Epistemology and psychology of functions*. Springer, eBook ISBN 978-94-010-9321-7. <https://doi.org/10.1007/978-94-010-9321-7>
- Phillips, S. (1993). *Young learners*. Oxford University Press.
- Read, C. (1998). The challenge of teaching children. *English Teaching Professional*, April, 8-10.
- Rixon, S. (1999). *Young learners of English: Some research perspectives*. Longman.
- Rixon, S. (2013). *British Council survey of policy and practice in primary English language teaching worldwide*. British Council.
- Scott, A. W., & Ytreberg, L. H. (2001). *Teaching English to children*. Longman.
- Shin, J. K. (2017). Get up and sing! Get up and move! Using songs and movement with young learners of English. *English Teaching Forum*, 55(2), 14-25.
- Shin, J. K. & Crandall, J. (2014). *Teaching young learners English*. National Geographic Learning.
- Slattery, M., & Willis, J. (2001). *English for primary teachers: A handbook of activities and classroom language*. Oxford University Press.
- Urr, P. (2019). Theory and practice in language teacher education. *Language Teaching*, 52, 450–459. <https://doi.org/10.1017/s0261444819000090>
- Vale, D., & Feunteun, A. (2003). *Teaching children English*. Cambridge University Press.
- Vygotsky, L. S. (1962). *Thought and language*. MIT Press.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society*. Harvard University Press.
- Williams, M. (1998). Ten principles for teaching English to young learners. *IATEFL Newsletter* (142), 6-7.
- Wood, D. (1998). *How children think and learn*. Blackwell.
- Xie, R. (2021). The effectiveness of total physical response (TPR) on teaching English to young learners. *Journal of Language Teaching and Research*, 12(2), 293-303. <https://doi.org/10.17507/jltr.1202.11>
- Yağlı, A. (2022). Çocuklara yabancı dil öğretiminde çizgi filmlerin kullanılması: Zou adlı çizgi film örneği. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1. Uluslararası Yabancı Dil Eğitimi Sempozyumu (YABDİLSEM) Özel Sayısı, 33-53. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/gefad/issue/68130/97668>
- Yost, D. S., Sentner, S. M., & Forlenza-Bailey, A. (2000). An examination of the construct of critical reflection: Implications for teacher education programming in the 21st century. *Journal of Teacher Education*, 51(1), 39-49. <https://doi.org/10.1177/002248710005100105>